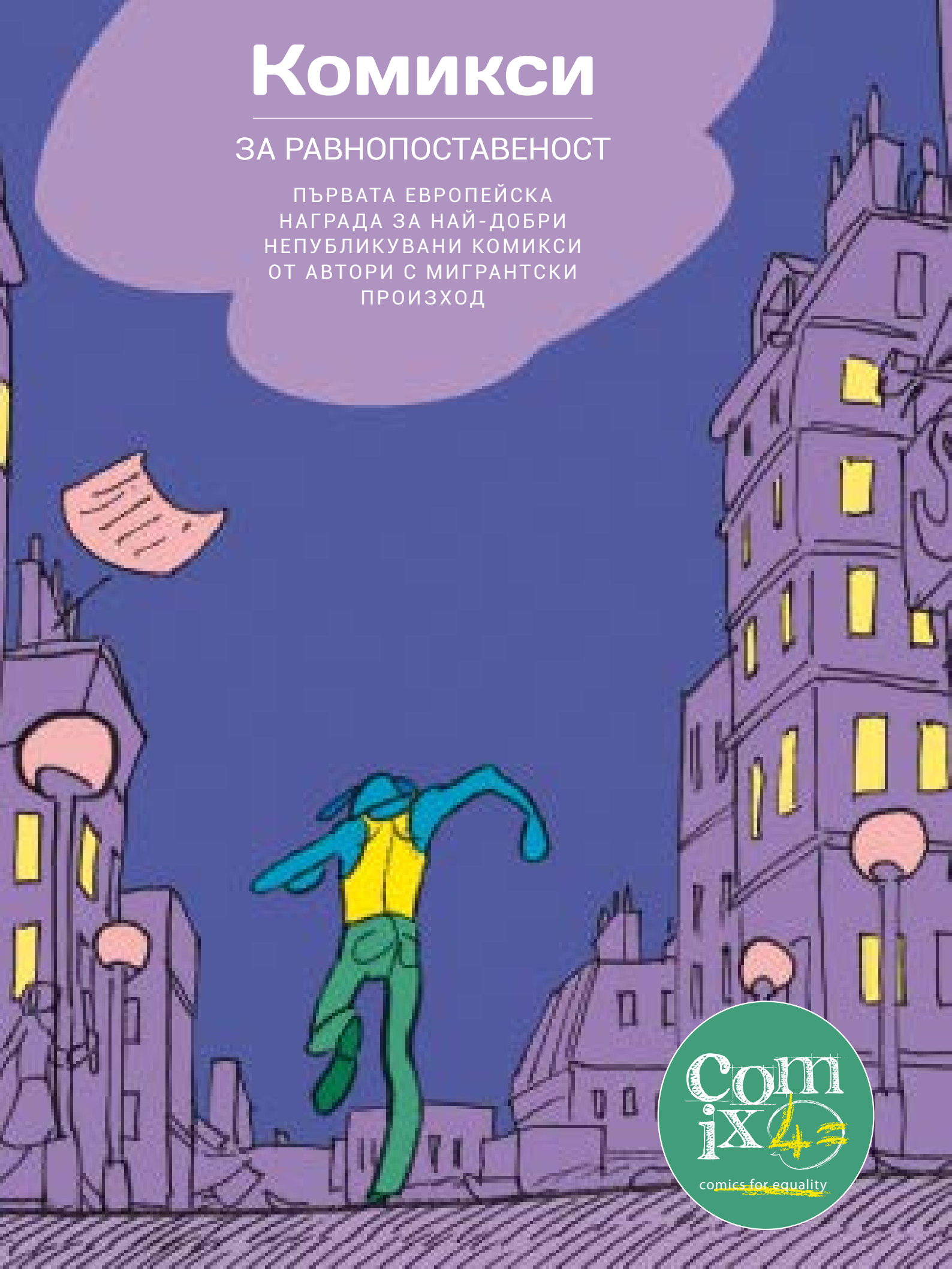

КОМИКСИ

ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТ

ПЪРВАТА ЕВРОПЕЙСКА
НАГРАДА ЗА НАЙ-ДОБРИ
НЕПУБЛИКУВАНИ КОМИКСИ
ОТ АВТОРИ С МИГРАНТСКИ
ПРОИЗХОД

КОМИКСИ

ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТ

ПЪРВАТА ЕВРОПЕЙСКА НАГРАДА
ЗА НАЙ-ДОБРИ НЕПУБЛИКУВАНИ
КОМИКСИ ОТ АВТОРИ С
МИГРАНТСКИ ПРОИЗХОД

СЪДЪРЖАНИЕ

3

Предговор, Константин Пенчев - Омбудсман на Република България

4

Проектът, Наградите и Журито

5

Участници

7

Стереотипи

8

"Бюрокрация", Анжела Ванюку Нджороге

13

"Грешно ли е да използваш стереотипи от собствената си страна в твоя полза?", Мари Ахокоиву

16

"Децата разкриват това, което възрастните крият", Аманда Баеса

21

"Гордост и предразсъдъци", Пиерлука Галван

24

"Светът на Апартаменти", Хьон Йонг „Деймиънн“ Пак

26

"Музеят на приятелите", Сабине Мур

27

"Просто една игра на кукли", Елиза Фурлани

28

"?", Милвой Костич

29

Истории за миграция

30

"Бумерангите, в три глави", Корсино (Даниел Лопес Бончина)

36

"Как Мистър Блек стана син", Дмитри Ягодин

42

"История за виецнамец, който живее в Латвия", Чао Виет Нгуен

48

"Моят брат Хайк", Емре Оздамарлар

54

"Неофициален наръчник по пътуване за неевропейци", Карлос Густаво Кармона Медина

57

Борбата срещу расизма

58

"Хелвер, първият ми приятел ром", Елена Витальяно

64

"Проблемът", Томас Кучери

68

"Всички сме кучета", Камило Колао

74

"Разказ за миграция или как да се борим с расизма?", Нуно Абреу

"Мразят ме, а дори не ме познават", казва с болка, недоумение и огорчение героят в един от наградените комикси в рамките на проекта ComiX4= Комикси за равнопоставеност, насочен към насърчаване на развитието на европейско общество, основано на зачитане на основните човешки права, и за борба срещу расизма, ксенофобията и други форми на нетолерантност. В това изречение, за съжаление, се отразяват достоверно и изчерпателно страхът и недоверието, които предизвиква в душите на много хора присъствието на някой различен, на някой непознат. Такова е отношението не само към мигрантите, а и например към човека от другия град, от другото село. Достатъчно е да си спомним как в редица произведения на български класици местните гледат с любопитство, но и с притеснение другоселеца. Колкото и да не ни е комфортно да си признаем, и днес този страх от непознатия не е изчезнал. Затова и целите на проекта ComiX4= Комикси за равнопоставеност са изключително актуални за България и за другите европейски държави, към които е насочен. В обществото ни все още съществуват сериозни дискриминационни нагласи, в резултат на които ставаме свидетели на противопоставяне, на език на омразата и враждебна реч, насочени към представители на уязвими групи.

Свикнали сме да твърдим, че ние – българите, сме толерантна нация, можем да живеем в мир и разбирателство с различните и т.н., но често животът ни опровергава – актуален е примерът с отношението на част от хората у нас към бежанците, идва-

щи от Сирия. Безспорно е, че все още има сериозни нерешени проблеми, свързани с дискриминацията, които се задълбочават в резултат и на бездействие от страна на държавата. А най-страшното е, че по улиците ни често излизат тийнейджъри, за да издигат расистки лозунги, което е знак, че не сме възпитали децата си в духа на толерантността!

Винаги съм казвал, че популяризирането на човешките права е сред основните елементи на превенцията срещу нарушаването им. Затова приемам целите на проекта ComiX4= Комикси за равнопоставеност за много адекватни – засилване на межкултурния диалог срещу расизма, ксенофобията и дискриминацията, насърчаване на взаимното разбирателство. Убеден съм, че избраният нестандартен хумористичен подход за постигане на тези цели ще бъде много по-успешен от типичните анализи, доклади и статистически данни. Представителите на неправителствените организации от Италия, България, Естония, Румъния и Латвия, застанали зад реализирането на проекта ComiX4= Комикси за равнопоставеност, посветен на отношението към мигрантите в Европа, вероятно не са предполагали колко актуален ще се окаже той на фона на бежанската вълна от Сирия. Дано комиксите, създадени от мигранти, чрез по-различния и нестандартен поглед към проблемите, свързани с дискриминацията, расизма и предубежденията, помогнат на обществото ни да започне да търси активно диалог и разбирателство с различните!

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ –
ОМБУДСМАН
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Проектът

ComiX4= Комикси за равнопоставеност е проект насочен към зачитане на фундаменталните човешки права. Проектът цели засилване на межкултурния диалог срещу расизма, ксенофобията и дискриминацията в Европа. Това се налага тъй като ЕС става все по-желана дестинация за хора идващи извън Европа. Целта на проекта е да се повиши информираността на Европейското общество по тези теми и особено на младите хора като се създаде поле за межкултурен обмен. Този иновативен подход цели да включи мигранти /до 2-ро поколение/, като им се дава възможност на базата на личен опит да създадат изразни средства за борба с расизма и ксенофобията. Проектът включва награди за най-добри непубликувани комикси от мигранти по произход и интерактивен уеб-сайт: www.comix4equality.eu; каталог от 80 стр., с най-добрите комикси в съответните категории; наръчника ComiX4= Toolkit с инструкции и помощни материали за провеждане на семинари; пътуваща изложба с комикси; както и семинари за млади творци на комикси от цяла Европа. Водещата организация по проекта е Africa e Mediterraneo (Италия), с партньори: Mondo (Естония), Фондация Работилница за граждански инициативи (България), ARCA (Румъния), Grafiskie stasti (Латвия) и Hamelin Associazione Culturale (Италия).

Наградите

Наградите за равнопоставеност ComiX4= - Европейска награда за най-добри непубликувани комикси от творци мигранти по произход имат 3 категории: Борба срещу расизма, Истории за миграция и Стереотипи. Конкурсът беше отворен за творци на комикси от всички 28 страни членки на ЕС, ЕФТА (Исландия, Лихтенщайн, Норвегия и Швейцария), както и страни кандидат членки (Черна Гора, Сърбия, Македония, Турция, Албания, Босна и Херцеговина и Косово). Авторите на артистичните комикси ги качваха директно на уебстраницата comix4equality.eu. Наградите във всяка категория бяха две: награда на журито и награда на публиката. Международно жури (виж по-горе) избра трите най-добри комикса във всяка категория. Наградата на публиката бе определена след гласуване в англоезичната версия на сайта. Комиксите получили най-много гласове в мрежата в съответната категория бяха обявявани за победители. Ето и конкретните цифри: 56 комикса бяха качени и показани в интернет, получи се над 6,000 онлайн гласа, като за наградите се състезаваха 41 комикс творци от 21 европейски държави (Италия, Словакия, Обединеното Кралство, Естония, Латвия, Полша, Германия, Швеция, Румъния, Франция, Словения, Финландия, България, Сърбия, Дания, Испания, Португалия, Унгария, Кипър, Малта и Холандия). NB: текстовете на комиксите са запазени във вида, в които са написани от техните автори, за да се запази цялостта и автентичността на творбите, както и палитрата от култури и езици. За да видите и прочетете комиксите на всички участници в конкурса, както и пълните текстове на преводите, посетете www.comix4equality.eu.

Журито

ЕДО ЧИЕРЕГАТО /// експерт по модерни комикси;
САНДРА ФЕДЕРИЧИ /// журналист и експерт по медии, образование и межкултурни проблеми;
ЕЛЕОНОРА ГАДЖЕВА /// журналист, писател и редактор;
РАДУ МИРЧЕЯ /// консултант по въпроси свързани с миграцията и межкултурно общуване;
САНИТА МУИЗНЕЧЕ /// редактор на Латвийско списание за комикси - *kuš!*;
ИНГРИДА ПИЦИКАНЕ /// художник на комикси,

илюстратор и аниматор;
ДЖОАНЕС СИЛДРЕ /// илюстратор, дизайнер и основател на Естонското комикс общество;
ИАНА ТАМ /// социален дизайнер на креативни решения за образование и обществено развитие;
ИАНА ТРИФУ /// специалист по човешки права и межкултурно общуване;
ЗВЕЗДА ВАНКОВА /// програмен координатор на правната програма на Институт „Отворено общество“, София и учредител и председател на Мулти Култи Колектив.

Участници

Елхасни Карем

е роден в Тунис и завършва изящни изкуства. Арабската пролет го принуждава да напусне страната. Понастоящем живее в Италия.

Петронела Досталова

е родена в Словакия и отива в Обединеното Кралство преди 5 години. Надява се да стане илюстратор на книги.

София Бошакова

е родена в Естония като родителите ѝ са съответно от Украйна и Русия. В фамилията ѝ си дават среща 2 религии и 7 националности.

Сабине Мур

е родена в Латвия. Баща ѝ е роден в Австралия. Понастоящем изучава визуални комуникации.

Полина Стулин

е родена в Полша, родителите ѝ са поляци, които имигрират в Германия когато тя е едва на 1 година.

Емре Оздамарлар

е роден в Турция и отива в Швеция да работи като програмист. През 2009 напуска работата си, за да рисува комикси.

Чао Виет Нгуен

е роден във Виетнам и по-късно се мести в Латвия. Пробва си късмета и в САЩ, но се връща и остава в Латвия.

Агнешка Пикса

е от Полша и изучава изкуства и дизайн в университет в Румъния. Тя е автор на комикси и илюстратор.

Елиза Фурлани

е родена в Италия но майка ѝ е от Австралия. Работи като стажант в издателство за комикси във Франция..

Корсино (Даниел Л. Бончина)

е роден в Аржентина и през 2010 заминава за Словения, където изучава италианска литература и испански.

Анастасия Цепайкина

е родена в Естония, родителите ѝ са от Русия. Мечтата ѝ е да създава герои за видео игри.

Лаура Кенис

Прародителите ѝ мигрират от Латвия в Канада. През 2012 тя се завърща в Латвия, където работи като журналист и творец.

Евангелос Андروتсолос

е от Финландия, израства в Гърция. Връща се в Финландия, за да служи, след това от 2012 е в Обединеното Кралство.

Ченг Гиузепе Чен

е роден и живее в Италия. И двамата му родители са от Китай. Той иска да работи като аниматор в Япония.

Галина Панченко

е от Украйна. Сега живее в Германия, където учи илюстраторско майсторство.

Марко Ларока

е роден в Италия. Винаги е обичал комиксите. Сега живее във Франция, където се опитва да си намери работа.

Дмитри Ягодин

е роден в Русия и е изучавал анимация в Националната Академия на изкуствата в България, където сега работи.

Карлос Густаво Кармона Медина

е от Мексико. Изучавал е изкуства в Мексико и Румъния. Живее и работи между Словакия и Франция.

Катерине Вознички

е родена в САЩ, където живее до 2007, след което се премества в Сърбия. Комиксите ѝ са публикувани в Сърбия и други страни.

Анжела Ванджуку Нджирог

е родена в Кения и сега учи за медицинска сестра в Италия. Сблъсквала се е с проблема за расизма и го пресъздава в комикси.

Миловой Костич

е роден в Сърбия през 1971. Баща му е от Босна и Херцеговина. Той е художник, 3D уличен артист и аниматор.

Мари Ахокойву

е родена във Финландия и сега живее в Дания. През целия си живот твори комикси и преподава в няколко училища.

Кадим Диоп

е роден в Сенегал, но се премества с майка си при баща си в Италия. Учи туризъм и икономика.

Мириам Клара Кзап

е родена в Германия. Живяла е в Испания и преди 3 години се мести в Италия. Рисува още от дете.

Аманда Баеза

е родена в Португалия и израснала в Чили, баща ѝ е чилиец, а майка ѝ е от Ангола. Тя е артист – график, който закуква с комикси и обядва с баритон саксофон.

Юлия Ветик

е родена в Естония, но баща ѝ е от Русия. Това е първият ѝ комикс.

Хьон Йонг „Деймиънн“ Пак

е роден в Южна Корея, но почувствал необходимостта да се прероди в Италия, където в момента изучава дизайн.

Алекс Галберо

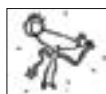
е роден в Италия, но майка му е от Швей-

цария. Работи в творческа агенция.

Лука Галвин

е роден в Италия, но се премества във Франция, където сега работи като илюстратор на свободна практика.

Дейс Бракман

е родена в Латвия, но сега живее в Обединеното Кралство. Интересува се от илюстриране, комикси, анимация, фотография и рисуване.

Джулиан Волож

е роден в Германия от родители от Колумбия. Често пише за швейцарския ежеседмичник "Tachles".

Дора Граур

е от Румъния. Живее със семейството си в Унгария. Исква да учи изкуства или анимация в бъдеще.

Елпиди Куриакоу

е родена в Кипър от майка от България. Тя създава комикси за удоволствие от 6 годишна.

Елана Виталиано

е от Италия, но живее и работи в Обединеното Кралство като графичен дизайнер. Обожава японската култура и изкуство.

София Смирнова

е родена и живее в Естония, но е с руско гражданство. Баща ѝ е от Полша а майка ѝ от Украйна.

Иванка Александрова

е родена в България. Преди дванадесет години заминава за Обединеното Кралство, където получава бакалавърска степен по дизайн.

Нуно Абреу

е роден в Испания и се преместил в Португалия още като дете. Изучава изкуство и мигрира в Обединеното Кралство, след което отново се завръща в Португалия.

Камило Колао

е роден във Франция. Баща му е от Боливия а майка му от Чили. Той живее и работи във Франция.

Томас Кучери

е математик от Малта, който рисува комикси. Той е прекарал по-голямата част от последните 10 години в Обединеното Кралство, където понастоящем учи.

Кристиян Мюл

е роден в Естония от майка украинка. Той учи приложни изкуства /коване/ в Естонската Академия на Науките.

Дасе Сиетина

Е родена в Латвия, но понастоящем живее в Холандия. Изучавала е илюстриране в Ротердам. Тя обича да разказва необичайни истории.

Стереотипи

Награда на публиката

Награда на журито

*Избор на най-гласуваните от
международното жури*

1. Чакалня 07:12 сутринта в имигрантската служба. 2. Мамо, не искам да чета, скучно е! / Хайде Тауси, учителката каза, че трябва да четеш по-често! 3. Откъде идвате? / Родена съм в Корду, Молдова.

1. Скучно ми е / Ма Жи гледай снимките на братовчед ти. 2. Той е красив и малък. /Спомниш ли си леля си Е-Хъи? Живеят в Уънджоу сега. 3. Извинете, бих искал(а) да получа информация за процеса по събиране членовете на едно семейство заедно. / Отидете надолу по коридора към офиса в дясно. 4. Искам да подам молба за италианско гражданство за сина си, който е на 18 години. 5. Кой е нашият номер?

1. Г-н Пауан, моля подпишете тук...Това е вашето временно разрешение за пребиваване, с това можете да... 2. Мога ли да присъствам на сватбата на сестра си и да се върна? / Да. 3. Карим току-що се е върнал у дома, той е ходил да посети майка си. / Вашият брат винаги е бил добро момче, а Самир? Как е той? 4. Какво има за вечеря?/ Вие трябва да напишете Вашето презиме тук. / Как се казва куклата ти? / Клара.

Chi chiede il permesso di Soggiorno?

Al 1° gennaio 2012 i cittadini stranieri non comunitari regolarmente presenti in Italia sono poco più di 3 milioni e 600 mila, circa 100 mila in più rispetto all'anno precedente. Tra il 2010 e il 2011 i flussi di nuovi ingressi verso il nostro Paese hanno subito un brusco rallentamento: i permessi rilasciati durante il 2011 sono 361.690, quasi il 40 per cento in meno rispetto all'anno precedente.

I paesi di cittadinanza più rappresentati sono Marocco (506.369), Albania (491.495), Cina (277.570), Ucraina (223.782) e Filippine (152.382) Ma è da segnalare che la più ampia comunità di immigrati è quella proveniente dalla Romania (1.071.342).

Chi Siamo?

Nonostante la più giovane struttura per età, la popolazione straniera (15-64 anni) presenta livelli di istruzione simili a quelli della componente autoctona. Quasi la metà degli stranieri è in possesso della licenza media, a fronte del 45,3 per cento degli italiani; le quote dei diplomati sono pressoché identiche (40,9 e 41,1 per cento rispettivamente), mentre possiede una laurea quasi uno straniero su dieci contro il 13,5 per cento degli italiani. Nel 2011 le forze di lavoro straniere rappresentano il 10,2 per cento del totale. Il tasso di occupazione degli stranieri continua ad essere più elevato di quello degli italiani (66,2 a fronte del 60,7 per cento), così come il tasso di disoccupazione (12,1 e 8,0 per cento, rispettivamente). Il tasso di inattività della popolazione straniera è, invece, inferiore di quasi dieci punti percentuali a quello della popolazione italiana (29,1 contro 38,6 per cento). Per il terzo anno consecutivo, il deterioramento delle condizioni di lavoro degli stranieri, con riguardo soprattutto al calo del tasso di occupazione, risulta più accentuato in confronto a quello degli italiani.

(Fonte Istat.)

Come si ottiene il Permesso di soggiorno?

Chi arriva in Italia per la prima volta ha 8 giorni di tempo per chiedere il permesso di soggiorno.

Per ottenere il permesso di soggiorno è necessario presentare:

Il modulo di richiesta;
Il passaporto, in corso di validità con il relativo visto di ingresso.
Una fotocopia del documento stesso;
4 foto formato tessera, identiche e recenti;
Un contrassegno telematico da € 14,62;
La documentazione necessaria al tipo di permesso di soggiorno richiesto
Il versamento di un contributo compreso tra € 80 e € 200.

fino a sei mesi per lavoro stagionale.
fino a nove mesi per lavoro stagionale nei settori che richiedono tale estensione;
fino ad un anno, per la frequenza di un corso per studio o formazione professionale
fino a due anni per lavoro autonomo, per lavoro subordinato a tempo indeterminato
e per ricongiungimenti familiari.

La tessera viene rilasciata dopo 4/6 mesi dalla stessa questura.
Nel frattempo si ha una ricevuta di avvenuta richiesta o rinnovo.

APPROVED

Кой може да поиска разрешително за пребиваване на територията на Италия?

От януари 2012, в Италия живеят над 3.600.000 души от страни извън ЕС, с около 100.000 повече от предходната година. По-голямата част от мигрантите идват от Мароко (506.369), Албания (491.495), Китай (277.570), Украйна (223.782), и Филипините (152.382). Но най-голям брой мигранти идват от Румъния (1.071.342).

Кои сме ние?

Въпреки младата си средна възраст (15-64 години) имигрантите имат сходни нива на образование като местното население (италианците). Почти половината от чужденците притежават диплома за средно образование, в сравнение с 45.3% от италианците. Броят на завършилите професионални училища е почти идентичен (40.9% и 41.1% съответно), докато един имигрант от десет притежава диплома за завършено висше образование в сравнение с 13.5% от италианците. През 2011г. чужденците представляват 10.2% от общата работна сила в страната. Коефициентът на заетост сред чужденците продължава да е по-висок от този на италианците (66.2% в сравнение с 60.7% съответно), както и съответно нивото на безработица (12.1% спрямо 8.0% [...]).

“Грешно ли е да използваш стереотипи от собствената си страна в твоя полза?”, Мари Ахокиву (Финландия, Дания)

1. “Грешно ли е да използваш стереотипи от собствената си страна в твоя полза?”, от Мари Ахокиву (една финландка, живееща в Дания) / Къде отиде тя? / (стереотип на хипстър от Копенхаген) / - Струва ми се, че пак се сбогува по финландски. / Нали ги знаеш какви са финландците. 2. #1 Факти / Как финландците си казват довиждане: / сбогуване / максимум 5 минути, БЕЗ ДОКОСВАНЕ! 3. Типично сбогуване между датчани: / Беше толкова хубаво, че се видяхме / Ще се видим пак! / Поздрави брат си / Наистина беше супер / Хубав уикенд / Поне 20 минути, трябва да се здрависате, прегръщате и ДА СЕ ПОЧУВСТАТЕ НЕУДОБНО

CAN I **PRETEND** I DO
something JUST BECAUSE I'M A **FINN**?

#2 FACT BOX :

FINNISH SMALL TALK

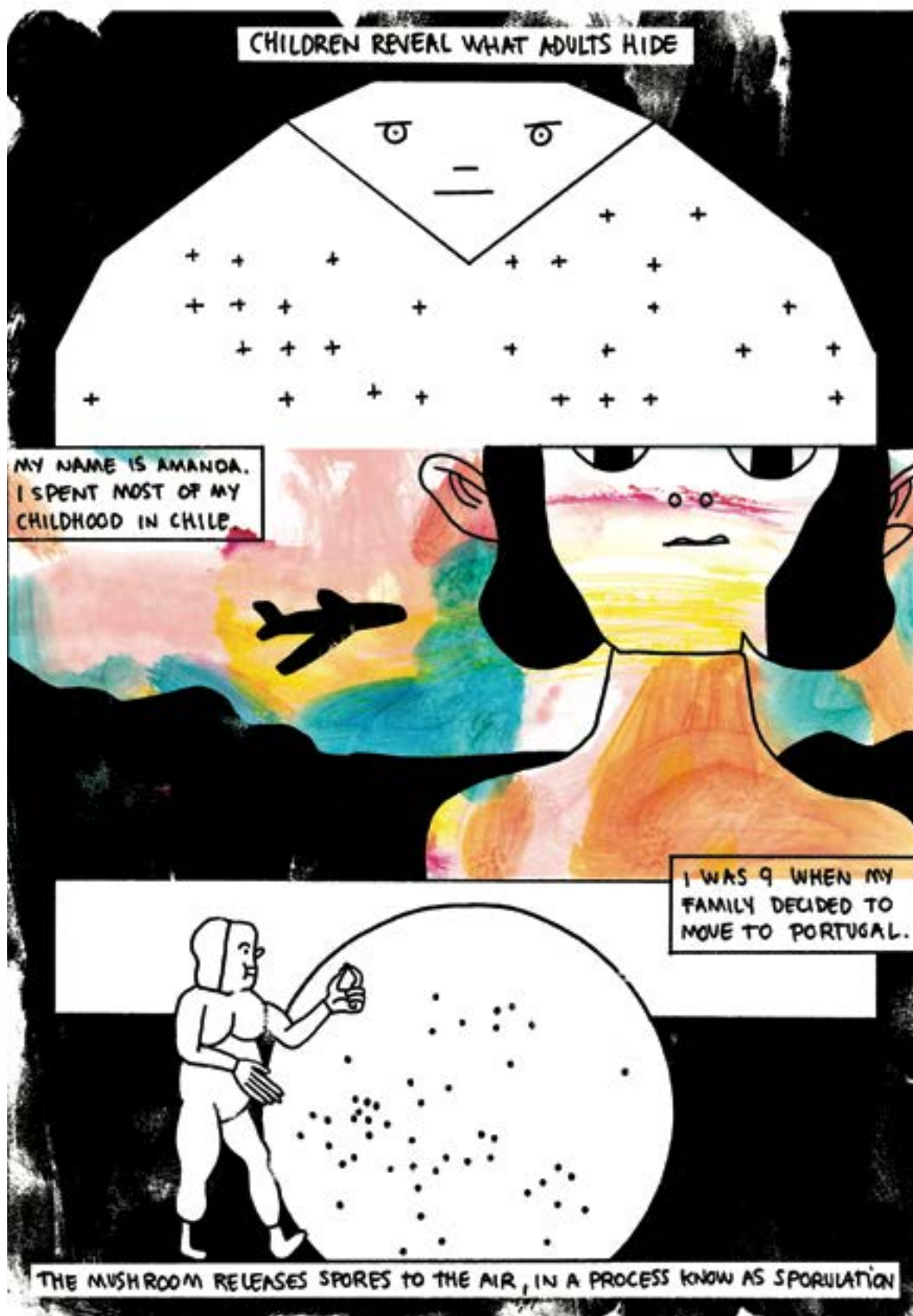
DANISH SMALL TALK

1. Може ли да се преструвам, че правя някои неща не както трябва просто защото съм финландка? / (друг стереотип на хипстер от Копенхаген) / Ти май не говориш много / Ми да, аз съм от Финландия! / (всъщност просто съм срамежлива) 2. #2 Факти Разговор между финландци / (Датчанин би се чувствал неудобно, тъй като на практика никой не говори) 3. Разговор между датчани / (Финландец би се чувствал неудобно, тъй като прекалено много се говори) / Така, къде живееш всъщност? / На какъв адрес? / Каква е твоята религия? / Колко пари печелиш?

1. Стереотипите може да са смешни... / #3 Факти / Какво си мислят финландците за Дания: /Малката русалка / Датчаните са шведи, които говорят по много смешен начин /Принцове и принцеси от приказките. 2. Какво си мислят датчаните за Финландия: / Те седят в сауните по цял ден и се потупват с клонки. / Сису /термин означаваш силата на волята от финландски/ ножове / Финландска водка / Едни от най-добрите метал банди в света 3. ...В много случаи обаче те не помагат / (просто нормален датчанин/ка) / Аз не искам да се наливам с водка... / (просто нормален финландец/ка) / И ти си мислиш, че си финландка!?

1. Името ми е Аманда. Прекарах по-голямата част от детството си в Чили. 2. Бях на девет, когато семейството ми реши да се премести в Португалия. 3. „Гъбата освобождава спори във въздуха чрез процес, известен като спорулация“

1. Нашата майка е португалка, но аз съм родена с по-тъмна кожа и чилийски черти на лицето като баща ми. / Обзалагам се, че не се къпе! 2. Поради тези причини, португалските деца отказваха да ме приемат като една от тях. / Добро утро клас! Искам да приветстваме Аманда, тя е от Чили и още не може да говори португалски много добре. / Чили? Това е в Китай нали? / Пфф, хехе. 3. „Спорите, които попаднат в благоприятна среда започват да образуват мицел под земята“

1. Когато пристигнахме, видях много постери срещу етническата и социална дискриминация. / Беше ясно, че това е проблем. 2. Виж й кожата! Тя е циганка, а всички цигани са крадци! 3. Сигурен съм, че родителите ѝ са престъпници и се укриват от правосъдието! 4. "С растежа си мицелът изгражда една млада, много малка гъба покрита от структура, наречена универсален воал".

1. Лисабон е дом за много различни общности. По улиците витае мултикултурен дух, но външи хората променят поведението си, уверени, че са скрити между четирите си стени и свободно изразяват своите страхове и предубеждения. Децата имитират това поведение навън, като по този начин разкриват истината зад маската. / Страшно е, когато видиш, че навсякъде е едно и също. 2. Баща ми казва, че заради хора като нея нашата страна има проблеми... 3. Спри! Грешиш! 4. „Гъбата пробива този воал и израства все по-висока по-широка“.

1. Израснах объркана относно собствената си идентичност. Отне ми известно време да разбера, че физическите ми характеристики не определят коя съм аз или къде ми е мястото. Мога да съм чилийка или португалка, ако искам. Дадена страна се формира от хората, които живеят в нея, без значение от къде идват те. 2. Възрастната гъба общество произвежда епори стереотипи и процесът може да започне отново?

1. По време на вечеря нашите приятели разговарят .../ Не те ли е срам да говориш така? Ти, който едно време се наричаше комунист. 2. Просто мисля за бъдещето си, не искам синовете ми да играят в парка между китайчета, които ядат кучета, нарко мароканци и разни негра, които ни крадат работата! 3. Китайците са много народ, мароканците са наркодилъри, но неграта са добри! / А? Добри в какво? / В секса? / В яденето? / Душевно?

1. Говориш така, но Азиз ти е приятел/ Той е различен, продава хашиш, но на мен! / Ами Самия? / Тя е друга работа, и е много яка мацка! / Ами Martino? / О, него го мразя / А? Какво мен, пък защо, какво съм ти направил? / това е момчето с очилата/ 2. Абе добре, нека са тук, но да си седят по къщите! / Ш-ш-ш, чуй тази мелодия! / Това е Лорета, свири на чаша за вино! 3. Айде стига глупоти, ами да послушаме Лорета/ Чудно! / Браво/Велико!

IN UNA METRO DI PARIGI UNA TIPICA RAGAZZA FRANCESE STA LEGGENDO QUELLA STORIA CHE UN TIPICO RAGAZZO ITALIANO SEDUTO VICINO A LEI HA SCRITTO...

BLA BLA BLA BUNGA-BUNGA, BLA BLA BLA, MAFIA, BLA BLA BLA... RACISME...
PAR CONTRE VOUS FAITES DE LA TRÈS BONNE PIZZA QUOI!

FINE

В парижкото метро, типична французойка, чете тази история, която един типичен италианец, седяш до нея, е написал. 1. Ха-ха-ха, комиксът ти е страхотен! / Мерси Флорет! 2. Харесва ми как критикуваш страната си, знаех, че сте расисти, по-големи от нас, сигурно защото имате много проблеми ... 3. Бла-Бла...мафия бла-бла „бунга-бунга“, бла-бла расизъм...но пък правите страшни пици! 4. Хей, къде отиваш? / Ще закъснеем за партито на Жан-Жером. / Изведнъж ми се прииска да отида да ползвам бидето. / А...? какво биде?

1. Южняк! 2. Vucumprà! 3. Терорист 4. Тофи-нос! 5. Мафиот! 6. Пияница 7. Каква е тази смрад на пържено?!
8. Нацист! 9. Крадци!

*обидно название (ит.) на уличните продавачи от африкански произход

Хей!... Чухме ви!

MUSEUM OF FRIENDS

1. Аз се сприятелявам с много хора. 2. Имам много приятелки, от които наистина се възхищавам. 3. Една се бори с рак. Ние сме много близки. 4. Друга моя приятелка е голяма актриса и хуманистка. Според мен тя е красива както отвън така и от вътре. 5. Тя често се шегува колко и е трудно да си намери приятел. Тя е с наднормено тегло./ Аз пък се боря с това, че харесвам както момчета, така и момичета. Понякога не мога да направя нищо и се предавам. 6. Имам и една друга приятелка, която работи страшно много, но тя има много големи гърди и много често това е единственото, което хората забелязват. 7. Имам една приятелка, която е толкова чувствителна и напредничава, че стана вегетарианка когато бе едва на 7 години. 8. Имам една приятелка, която се омъжи само и само мъжете да я оставят на мира. 9. Имам една срамежлива и умна приятелка, която израсна в бедност. Тя все още няма пари, но е социално активна. Тя никога не позволява на трудностите и обстоятелствата да ѝ пречат да си живее живота..... 10. Баба ми почина от рак... понякога усещам 'духа ѝ' около себе си, това не ме притеснява. Наскоро станах веган. Това е моята форма на съзнателен протест. 11. Правила? Животът е вашата възможност да осъществите мечтите си, не го задръжвайте със стереотипи.

**„Просто една игра на кукли“, Елиза Фурлани
(Италия, Австралия, Франция)**

1. Oui, аз съм французин, воня, ям багети и не знам нищо за бидето! 2. Аз съм англичанин. Пия чай в 5 следобед, карам от грешната страна на платното и винаги се обличам елегантно. 3. Аз съм италианец. Винаги ям пица, викам и размахвам ръце, когато говоря. Както всички останали италианци съм мафиот (освен хората от Венеция- те се возят на гондоли!) 4. Аз съм швейцарец. Никога не закъснявам, а ако някой закъснява за среща с мен, ям шоколад. Като всеки швейцарец, работя в банка. 5. Аз съм руснак. Пия водка и нося големи космати шапки дори през лятото. 6. Аз съм американец. Всеки ден ям в ресторанти за бързо хранене, не чета и гледам единствено филми с много специални ефекти. 7. Аз съм китаец, ям само ориз и изглеждам досуш като всички останали китайци. 8. Аз съм евреин. Аз съм лихвар кождер, като останалите евреи, винаги се обличам в черно, имам голям нос, дълга брада и шапка на равин. 9. Но кой е измислил всички тези глупави стереотипи? 10. Някой наистина много глупав!

Milivoj Kostić

Истории за миграция

Награда на публиката

Награда на журито

*Избор на най-гласуваните от
международното жури*

**“Бумерангите, в три глави”, Даниел Лопес Бончина
(Аржентина, Словения)**

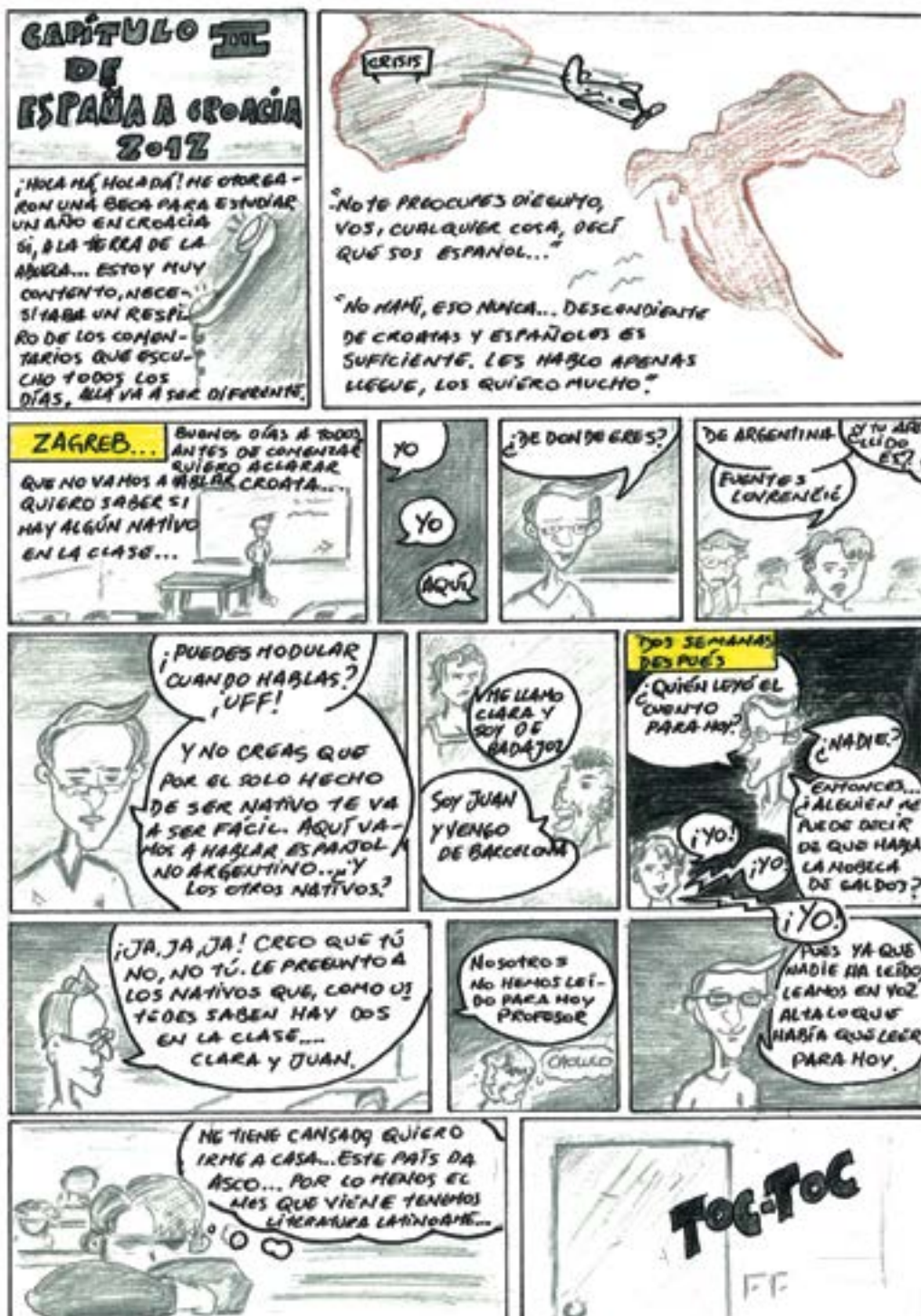
1. Глава 1 Испания – Аржентина 1945/ Когато Испанската гражданска война приключва, много хора биват преследвани и разстрелвани поради политическите си убеждения. По време на Втората световна война, Франко опитва да прекърши останалата част от съпротивата. / Някъде в Испания, 1939/ Готови...Прицели се...Стреляй!! 2. Със сигурност това беше момента, в който започна серия от непредвидими събития. Предшественик, свят, непознат за мен и възможният въпрос „защо?“ във връзка с рожденото ми място./ Ще ми липсваш, мамо...може би един ден ще те видя отново...може би ще се върна различен.../ Андрес Фуентес емигрира в Аржентина, където ще се опита да осъществи мечтите си; да пише свободно за идеите си и един ден да се върне в родината си и да прегърне семейството си...но понякога, даже всъщност винаги, нещата не се случват така, както сме се надявали. 3. Аржентина, почти 55 години по-късно. 4. 2001, Икономическа криза/ Върнете ни бъдещето./ Замразени банкови депозити. 5. 2008, Земеделска криза/ Недостиг на определени продукти поради стачки в различни части на страната... правителството лъже за инфлацията...кризата се задълбочава. Други новини - Испания приема закон, който ще даде право на гражданство на роднини на изгнаници.

1. Закон на историческата памет? Какво е това?...да, това е... мамо, татко, ще замина за Испания. 2. Защо Испания? Сега? Първо приключи с ученето преди да заминеш...Знам, че е трудно, но ние можем да ти помогнем./ Мамо, знаеш, че искам да бъда писател, а тук нямам бъдеше като такъв. Колко трябва да чакам, за да стана независим./ Имаш ли някакъв план? Както и да е, вече си голям. 3. ... Добре, Диего...пази се и помни, че можеш да разчиташ на нас. Сигурен съм, че ако дядо ти беше жив, щеше да дойде с теб. 4. Благодаря ви и на двамата! Сега трябва да започна да спестявам пари...гражданството не е достатъчно. / Хм! Единственият план, който имам е една мечта. Мисля, че ако продължавам да мисля за това, няма да отида никъде...хм...но не изглежда трудно...нито пък езикът.../ Поне ще се чувствам сигурен, нещо, което тук липсва. 5. Глава 2 Аржентина Испания 2010/ Криза/ Криза

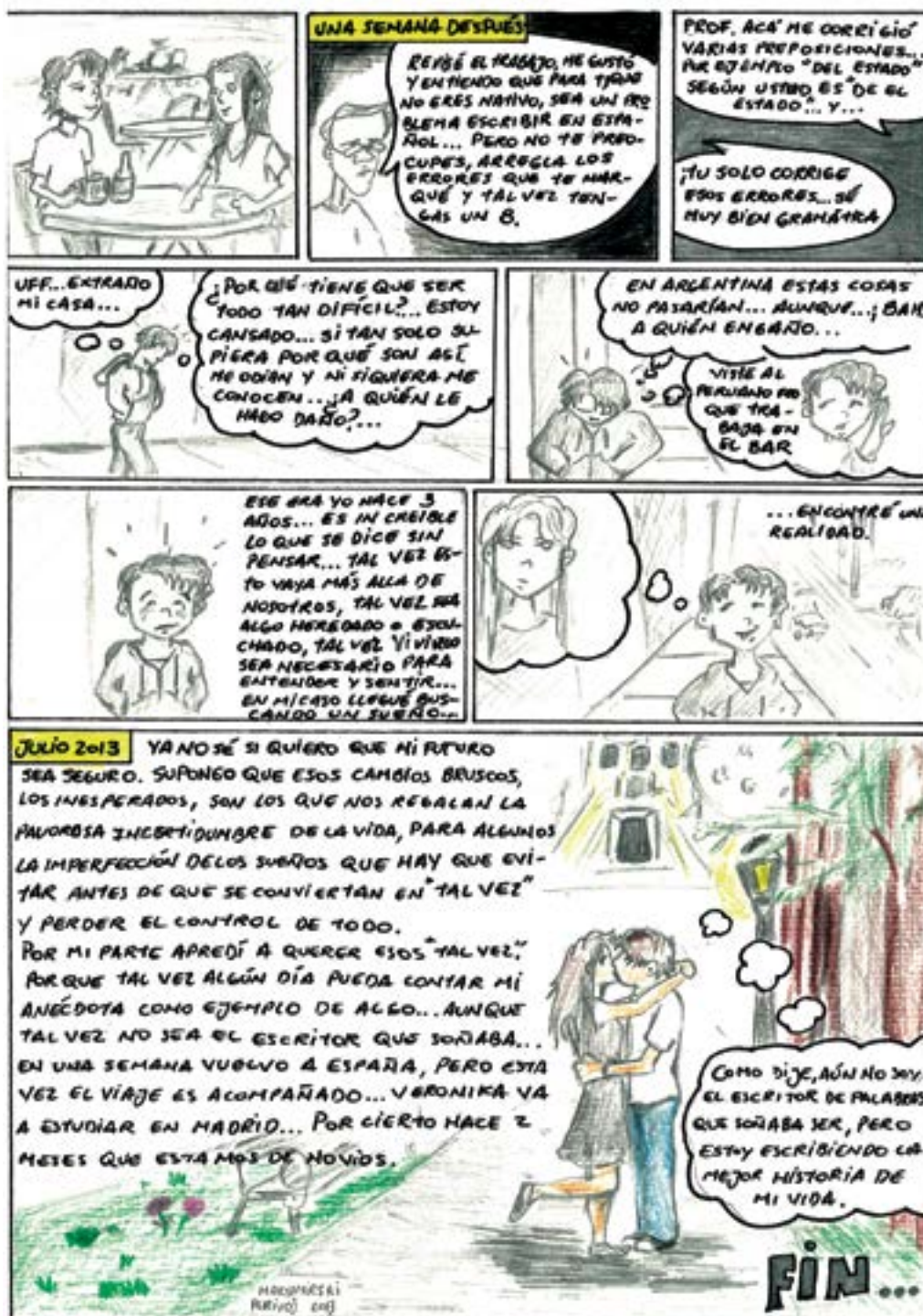
1. Сервитьор! 2. 2 кафета с мляко и един въпрос, ти не си испанец, нали? 3. Не... всъщност дядо ми беше испанец. 4. Чакай малко, този акцент ми е познат.. ти си аржентинец!/ Този акцент е толкова готин!/ Още един Меси.. не че той е нешо кой знае какво./ Ех... Благодаря, ще се върна след минутка... Извинете, нешо друго? 5. Месец по-късно.../ Хей! Ей, аржентинеца! Ела тук!/ Да, господине, какво ще желаете? 6. Три месеца по-късно/ Тази криза е заради имигрантите. Като че ли това, че ни крадат работата не е достатъчно, ами ни ползват и болниците, дават ги по телевизията, играят спорт без да са испанци... а аз съм все още безработен. 7. Е, Карлос, ще имаш по-голям късмет занапред. Без да с мен, да те черпя едно кафе. 8. Келнер!/ Да, господине, какво ще желаете за пиене? 9. Не си испанец, нали?/ Ами... не, от Аржентина съм. 10. Точно затова ти говорех! Виждаш ли! Какво ти казах?...Тези южноамериканци, тези... индианци идват да крадат от нас... Да отидем другаде, където има испанци.

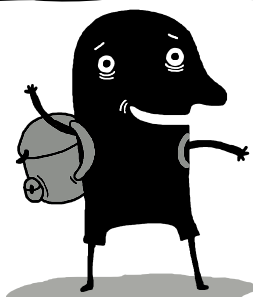
1. Глава 3 от Испания до Хърватия 2012./ Здрасти мамо, здрасти татко! Получих стипендия да уча в Хърватия за една година. Да, откъдето е баба... Толкова съм шастлив, там ше е различно. 2. Не се притеснявай, Диего, просто казвай, че си испанец. Не, мамо, хърватски и испански корени е достатъчно. Ще ти се обадя, като пристигна, обичам те. 3. Загреб Добро утро, искам да ви кажа, че няма да говорим на хърватски. Искам да знам дали има хора, за които това е роден език? 4. Аз/Тук 5. Откъде си? 6. От Аржентина/ Каква е фамилията ти?/ Фуентес Ловренчич. 7. Можеш ли да променяш тоналността, когато говориш? Не си мисли, че само защото ти е роден език ше ти е по-лесно. Тук говорим испански, не аржентински. 8. Казвам се Клара и съм от Бадахоз/ Аз съм Хуан и съм от Барселона. 9. Две седмици по-късно/ Кой ше чете историята днес? И така... може ли някой да ни каже за какво става дума в романа на Галдо? 10. Може би ти. Питам тези, на които им е роден език, както знаете са двама в класа Клара и Хуан. 11. Господине, не сме чели за днес. 12. Тъй като никой не я е прочел, нека прочетем на глас това, което трябваше да сте прочели за днес. 13. Изморен съм, искам да се прибера вкъщи тази страна е ужасна поне следващия месец имаме латиноамериканска литература.

1. Извинете, току-що ми промениха групата. Аз съм Вероника Марич. / Заповядай, седни. 2. На кого му пука...какво? Какво съм си мислел? 3. Месец по-късно/ Както знаете испаноезичната литература става доста популярна след „бума“ в средата на XX век. Магическият реализъм и прекрасните романи на Раяuela не биха били възможни без Испания, без авангарда. Затова ще се съсредоточим върху Испания, тъй като полуостровът е направил латинската литература силна и известна. 4....още нещо, след два месеца трябва да напишете курсова върху разказ или роман, който сте прочели.“ 5. Три седмици по-късно, в офиса на професора/ Професоре, подготвил съм курсова за „Ел Матадеро“./ Не мисля, че е добра идея ти да говориш за аржентинска история, но както искаш... 6.Добре, ще видя дали мога да я променя. 7.Два дни по-късно/ Това е, професоре. Отне ми два дена упорита работа, но измислих нова тема и завърших курсовата си. Въпреки че имам още месец, за да я проверя, исках просто да знам дали е добре така. 8. Добре! Дай ми я и ще я оценя./ Казах Ви, не съм я проверил, исках просто да зная.../ Става, темата ми харесва, ще я проверя и ще ти я върна. 9. Здравей!/ Zivjo, kako si? / Добре... можем да говорим на испански, ако искаш. Чаках тролея... искаш ли...?

1. Седмица по-късно/ Проверих курсовата, хареса ми и разбирам, че на теб, тъй като не ти е роден език, ти е трудно да говориш испански...но не се притеснявай, поправи грешките, които съм отбелязал и може би ще ти пиша 8. 2. Професоре, тук сте поправили много предлози. Ти си поправи грешките, аз си знам граматиката! 3. Хм.. липсва ми дома./ Зашо всичко трябва да е толкова трудно?... Изморен съм...Само ако знаех защо се държат така. Мразят ме, а дори не ме познават....Какво съм им направил?... 4. В Аржентина не стават такива неща...но..пф. Кого заблуждавам?/Виждал ли си ужасния перуанец, който работи в бара. 5. Това бях аз преди 3 години...невероятно е какви неща казваме без да мислим...може би е по-силно от нас, може би е нешо, което сме наследили или чули, може би, за да живееш е нужно да разбираш и чувстваш...в моя случай, аз дойдох, търсейки една мечта. 6. ...И намерих реалността. 7. Юли, 2013/ Вече не зная дали искам сигурно бъдеше. Научих се да обичам тези „може би“. Както казах, не съм писателят, който мечтаех да бъда, но пиша най-добрата история – тази на живота си. Край.

This is Mr. Black.
He is a real adventurer
and likes to travel a lot.
Mr. Black has visited many
countries and cities.

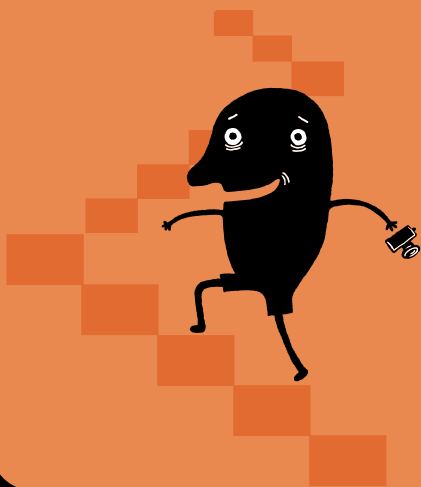

This is Mr. Black in exotic Greenada

and here, Mr. Black is in hot deserts of Yellowstan

**He visited the King's Castle
in ancient Orangeburg**

**Swam in the waterfalls of the
secluded Purple Islands.**

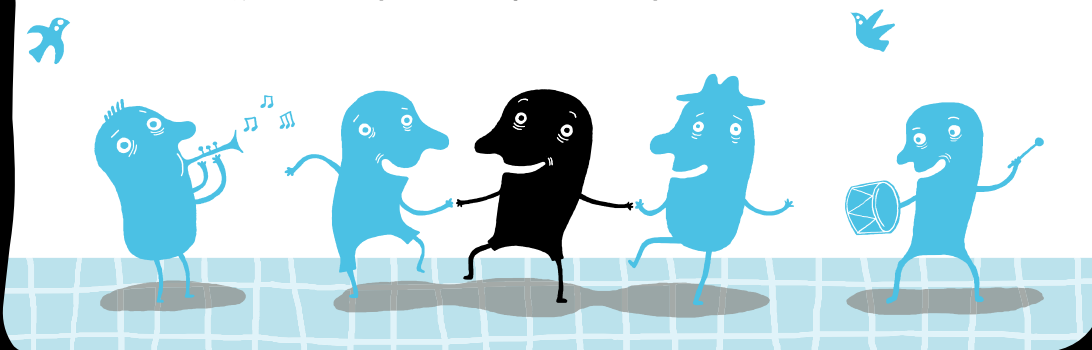

1. Това е Мистър Блек. Той много обича да пътува и приключения. Мистър Блек обиколи много страни и градове.
2. Това е Мистър Блек в екзотичната Грийнада, 3. А тук Мистър Блек е в горещия Йеллоустан. 4. Той посети Кралския дворец в древния Оранджбърг. 5. Изкъпа се във водопадите на далечната Пърпълстейтс.

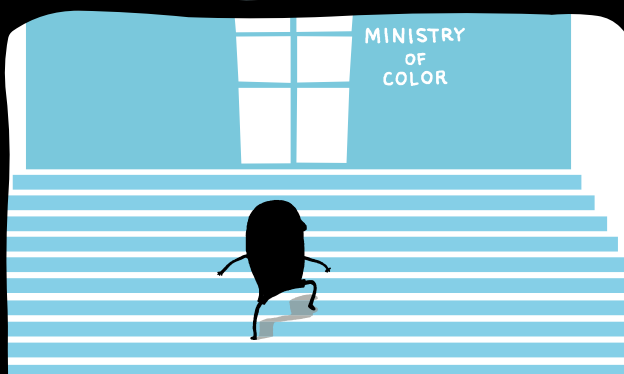
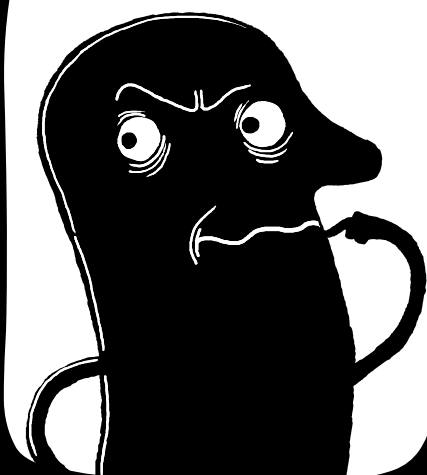

One day Mr. Black came to Blueland. Blueland was a small and nice country with a beautiful countryside and cozy towns.

People were smiley and friendly, and their language – melodious and blue. Mr. Black realized that this is where he wanted to live forever!

But how to do this?

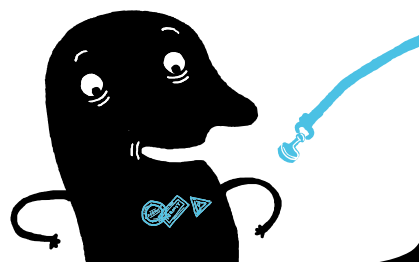

Mr. Black understood that to become a citizen of Blueland he must get The Big Blue Seal from the Ministry of Color. But it was a little bit problematic.

1. Един ден Мистър Блек дойде в Блуленд. Блуленд беше една много малка и красива страна с красива природа и уютни градове. 2. Хората там бяха дружелюбни и усмихнати, а езикът им мелодичен и син. Мистър Блек веднага разбра, че това е мястото, в което иска да остане да живее. 3. Но как да стане това? 4. Мистър Блек разбра, че за да стане пълноценен жител на Блуленд, той трябва да се сдобие с Големия Син Печат от Министерството на Цветните Работи. Но това се оказа малко проблемно.

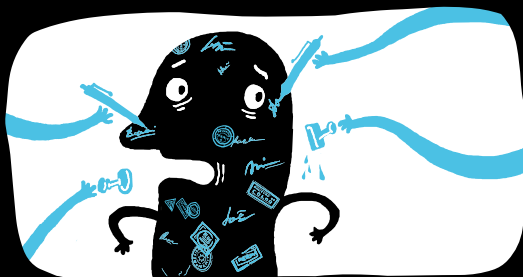
After filling in the form, Mr. Black got three little pretty seals, but it wasn't enough

Now he had to have them certified with nine Blue Signatures of nine different directors.

So Mr. Black started to collect all the necessary signatures and seals

But the number of seals and signatures started to increase becoming more...

and more...

and more...

1. "За да получите Големия Син Печат, първо трябва да попълните специалния син формуляр" – казаха му в Министерството. Така започна най-дългото приключение на Мистър Блек. 2. След попълването на формуляра Мистър Блек получи три малки хубави сини печата, но това не се оказа достатъчно. 3. Сега той трябваше да ги завери с 9 сини подписа от 9 различни директора. 4. И така, Мистър Блек започна да събира необходимите подписи и печати, 5. които междувременно ставаха все повече... 6. и повече... 7. и още повече...

Days turned into weeks, weeks into months...months into years.

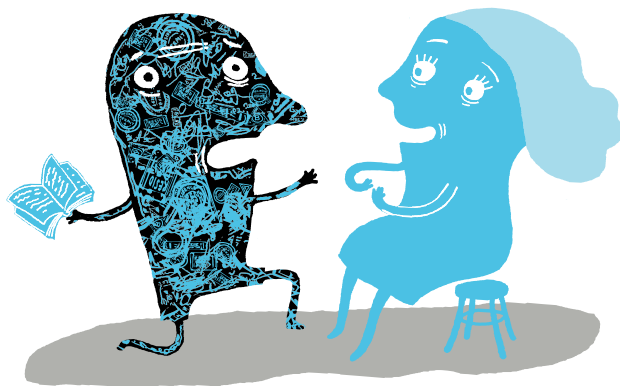
In the meantime Mr. Black
found a job

married a nice Blue lady

moved into a cozy
Blue house

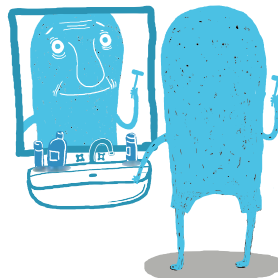
and eventually began to speak
the Blue language quite well

1.Дните се превръщаха в седмици, седмиците в месеци... месеците – в години. 2.Междувременно Мистър Блек се ожени за една хубавка жителка на Блуленд, 3.нанесе се в една уютна синя къща, 4.започна да работи една нелоша синя работа и много скоро проговори добре на синия език.

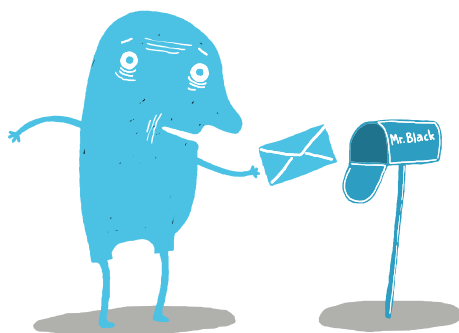
His new Blue friends often laughed at him:
"you've become as Blue as us!"

Indeed, Mr. Black noticed,
that the black color of his body began to fade
because of the numerous signatures and seals.

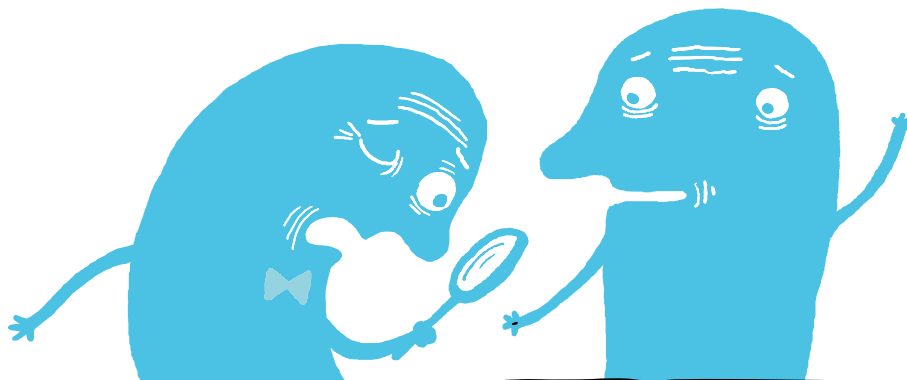
One day, after many years of waiting,
Mr. Black received a letter from the Ministry of Color.

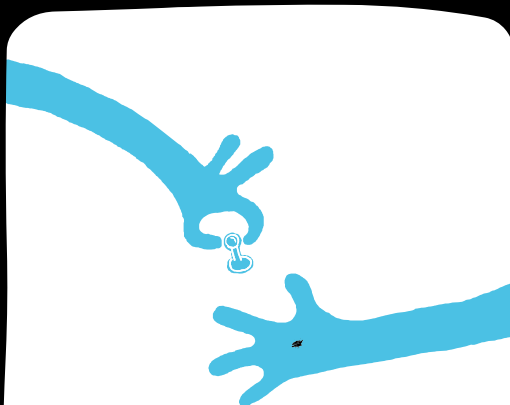
"We would like to inform you,
that you have been approved
for the Big Blue Seal!" the letter read.

When Mr. Black went to the Ministry, his body was already so blue,
that it was really hard to find a place for the last seal.

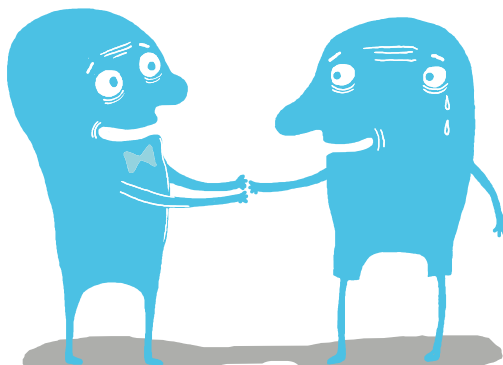

1. Приятелите му се шегуваха, че е станал почти толкова син, колкото тях. 2. И наистина, Мистър Блек забелязваше, че черното по него ставаше все по-малко от многобройните печати и подписи. Но големият син печат все така липсваше. 3. Докато един ден след дълги години чакане, Мистър Блек не получи писмо от Министерството на Цветните Работи. 4. "Искаме да ви уведомим, че ви е позволено да получите Големият Син Печат" – гласеше писмото. 5. Когато Мистър Блек отиде до Министерството, той беше вече толкова син, че много трудно намери място за последния печат.

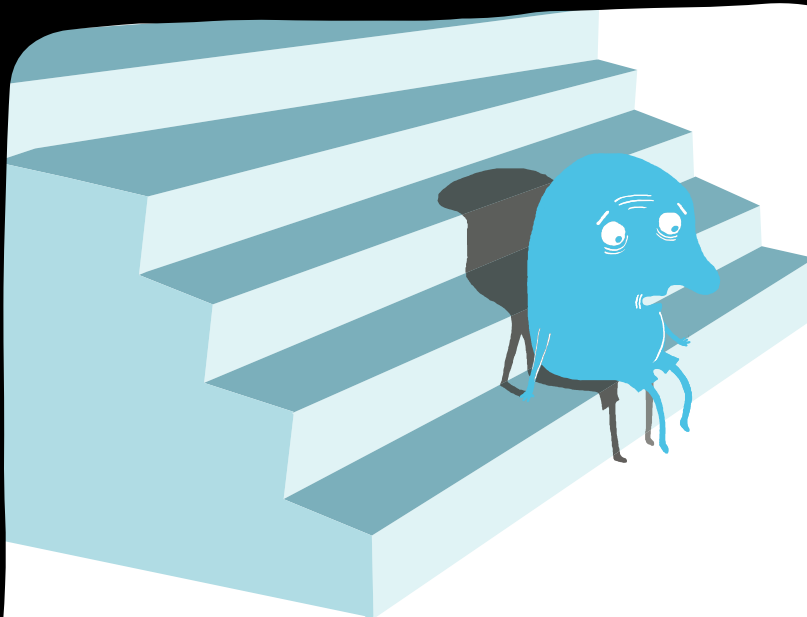

Actually, the Big Blue Seal turned out to be not so big after all and Mr. Black was surprised that he had to wait for such a long time for it.

"Congratulations, Mr. Black! Finally, you are completely Blue!"

the Head Minister said.

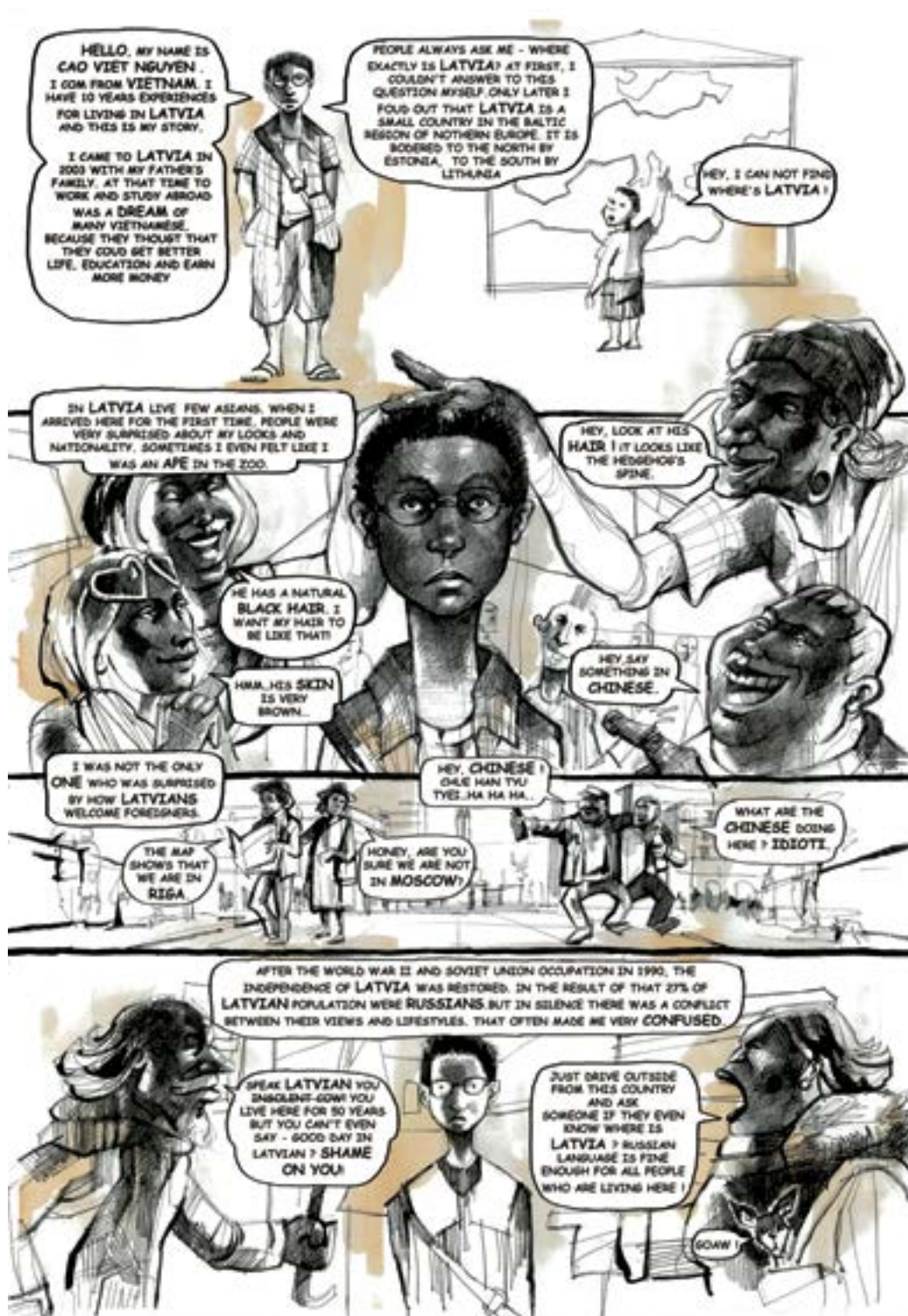

Sure enough, after many long years of expectation, Mr. Black already felt really blue.

1. Всъщност, Големият Син Печат се оказа не чак толкова голям и Мистър Блек се учуди, че му се наложи да го чака толкова много време. 2. "Поздравявам Ви! Вече сте изцяло Син!" – каза Главният Министър. 3. И наистина, Мистър Блек вече се чувстваше така.

**“История за виетнамец, който живее в Латвия”, Чао Виет Нгуен
(Виетнам, Латвия)**

1. Здравейте, казвам се Чао Виет Нгуен. От Виетнам съм. От 10 години живея в Латвия и това е моята история. /Дойдох в Латвия през 2003 година със семейството на баща ми. Хората винаги ме питат – къде точно е Латвия? Аз самият не можах да си отговоря на този въпрос в началото. 2. В Латвия живеят малко азиатци. Когато пристигнах тук за първи път, хората бяха много изненадани от външността ми. 3. Аз не бях единственият, който беше изненадан от начина, по който латвийците посрещат чужденци. 4. След Втората световна война и след съветската окупация на Латвия, независимостта на държавата е възстановена през 1990. В резултат на това руснаците представлявали 27% от населението на Латвия. Съществува конфликт между различните гледни точки и начин на живот на руснаци и латвийци, който ме озадачава!

1. По мое мнение, и малките държави имат своите собствени ценности. Природата е съкровището на Латвия. 2. В Латвия има много фестивали. Невероятно е, че Латвия е успяла да запази тази традиция в продължение на толкова години. Хиледи певци и танцьори идват в Рига, само за да са заедно и да споделят чувството на единство и хармония. 3. Удивително е, че латвийците все още пазят традициите си в изкуството, тъй като други държави бавно започват да ги забравят. 4. След дългата зима, латвийците си мечтаят за лято и за традиционното честване на Еньов ден, когато всички семейства се събират, нагиздени с венци на главите. Цяла нощ никой не спи. Всички пеят традиционни песни и танцуват около огъня. 5. Обичам да рисувам. Реших да стана художник и се записах в училището за изкуства в Огре. Учих рисуване и живопис в студиото на директора Петерис Аулманис. В началото, латвийският ми изобщо не беше добър, така че не разбирах какво ми казва. 6. Езикът беше най-трудната част за мен. Всички ме наблюдаваха странно. 7. Най-зле беше, когато расисти искаха да си „изразяват“ емоциите. 8. Идиот! Ако те видя отново, ще те застрелям!

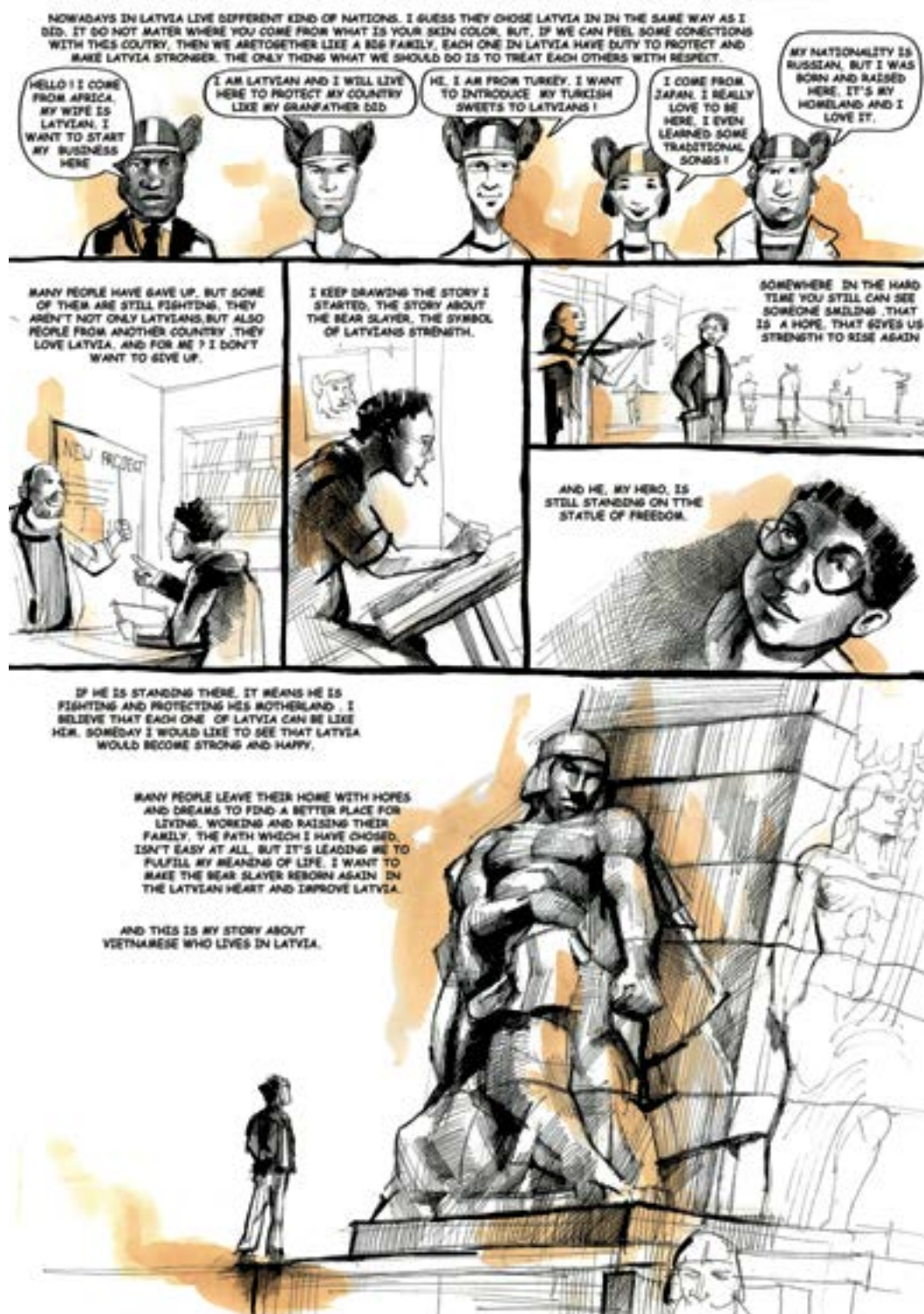
1. Не можех да повярвам, че има такива хора в толкова красива страна. Но не можех да се предам. Изучаването на техния език беше ключът да променя отношението им към мен. 2. С времето латвийският ми се подобри. Имах повече приятели, а всички се държаха по-мило. 3. През 2007 година, след като се скарах със семейството си, реших да живея сам. Нямах къде да остана и учителят ми Петерис предложи да живея в неговото студио. Той е не само учител, но и моят латвийски баша. 4. Историята и митологията винаги са ми били любими. Интересувах се и от латвийските фолклор и митология. Любимата ми книга е епичната Lāčplēsis- „Убиеца на мечки“. Авторът на книгата е Андрейс Пумприс. 5. През 2009 завърших гимназията „Jan Rozentals“ с дипломна работа на тема „Хрониките на убиеца на мечки“. Бях много щастлив от първия си успех. 6. Честито! Жалко, че този комикс не е толкова популярен в Латвия. Какъв е планът ти за бъдещето?/ Благодаря! Бих искал да отида да уча комикс изкуство в Америка. Бих искал да стана професионален художник на комикси. 7. И така заминах за Сан Франциско в Америка, за да реализирам мечтата си.

45

1. Учих в академията по изкуства в Рига. Учениците там не трябва да заплашат обучението си. Смятах, че няма да ми е трудно да живея по този начин, но грешах. Нямах достатъчно пари за живот и за да си купувам материали. След две години реших да напусна училището. 2. За първи път през живота си се чувствах толкова зле. Семейството ми напусна Латвия, за да търси по-добра работа. Няколко арт студия ми предложиха работа, но не можеха да ми платат много заради кризата. 3. Латвийците имаха много различни мнения. 13. Да. Латвия е малка държава, но може ли малка държава да бъде силна? Латвия е минала през много трудни времена, за да спечели независимост. На 18 ноември 1918 латвийците стават независими и могат да се нарекат свободна нация. В началото на Втората световна война, когато Съветският съюз и Германия окупират латвийски територии, мечтата за свободна държава постепенно започва да избледнява. На 21 август 1991 латвийците възстановяват отново независимостта си.

1. В днешно време в Латвия живеят хора от различни националности. Предполагам, че са избрали Латвия по същия начин, както и аз. Всеки, който живее тук има задължение да пази Латвия и да я прави по-силна. Единственото, което можем да направим е да се отнасяме с уважение един към друг. 2. Много хора са се отказали, но има и много, които все още се борят. 3. Продължавам да рисувам историята, която започнах, тази за убиеца на мечки – символът на латвийската сила. 4. Дори и когато времената са трудни можеш да видиш някой, който се усмихва. Това е надеждата. Това ни дава сили да се вдигнем отново. 5. А той, моят герой, все още стои на Статуята на свободата. 6. Ако той е тук, това означава, че все още се бори и защитава родината си. Много хора напускат дома си с надежди и мечти за по-добро място за живот, работа и отглеждане на деца. Пътят, който аз съм избрал далеч не е лесен. Но ме води към смисъла на живота ми.

1. Декември 2005 г., един месец след пристигането ми в Швеция 2. Беше толкова студено и тъмно. Не бях изпитвал нищо подобно до тогава... 3. Работех сам в празен офис. 4. Чух някой да пее. Песента беше нежна и спокойна. 5. Последвах гласа. 6. Тогава за пръв път видях Лучия.

1. 6 години по-късно, Лучия се появи отново, аз четях новините.... 2. Забелязах статия за семейство, което е било депортирано в Армения, след като е живяло 11 години в Швеция. / Това е ужасяващо... 3. Видях и видео за семейството, което живее в ужасяващи условия. Техния 17 годишен син Хайк разказваше историята. / Полицията нахлули в 5 сутринта. 4. Те ни разделиха така, че да не можем да говорим помежду си. / Мамо!!!/ Спри това сега! 5. Казаха ни да съберем само най-необходимото. Отнасяха се с нас сякаш сме терористи. 6. След няколко часа бяхме в Армения. *Шведското правителство плати 805.000 крони от парите на данъкоплатците само за самолетните билети. 7. Аз дори не разбирам езика тук.

1. Първата нощ ни държах на летището защото нямаше подходящите документи. Спахме в студена стая. 2. Майка ми изведнъж прекъсна разпитващия. / Не сме яли нищо от вчера! / Всички бяхме толкова изгладнели... 3. Липсват ми приятелите в Швеция, футболния ми отбор, училището. 4. Той почти се усмихва. Сякаш не разбира, че че това е истина, изглежда сякаш очаква всеки момент някой да му каже, че всичко е било само шега. 5. По време на разпита в полицията баща ми седи в дъното, Не говори, не поглежда камерата, сякаш не е в това помешение. 6. Не изглежда тъжен, нито ядосан, по-скоро сякаш отсъства, сякаш е празен. 7. Така се отнема живота от хората. Така се унищожават човешките същества, 8. "Гражданството в западните либерални демокрации е модерния еквивалент на феодална привилегия – наследен статус, който в голяма степен подобрява шансовете за спокоен и благоденствен живот." – Жозеф Карн.

1. Само след няколко дни заминах на ваканция в Турция. 2. Френския парламент прие закон според който турците са извършили геноцид срещу арменците през 1915 г. 3. Всеки който оспорва това решение на висшия законодателен орган на френската република подлежи на 1 година лишаване от свобода и трябва да заплати 40.000 евро. 4. Реакцията на турците бе светкавична. Национализмът експлодира в цялата страна. 5. Започна масирана кампания срещу Франция и Армения. / Френския геноцид в Алжир! / Арменците, които ни предадоха! 6. Дори нормални хора около мен започнаха да говорят глупости. / Арменците първи ни нападнаха. Ние просто направихме това, което трябваше да се направи. / Направихме? Ние?

1. Никой не е нападал теб или мен. Зашо да се приобщаваме към хора живели преди 100 години?
 2. Това е история. / Ние сме родени през 1980-те. Нима това е „наша история“? 3. „Те“ са наши предшественици. Те са ни завещали тази страна. Ние трябва да се гордеем с тях и да не позволяваме никой да ги обвинява и да петни паметта им. / Боже господи! Стига с тези националистически глупости!!! 4. По телевизията показваха разгневени мъже, които сякаш сеяха омраза. / Нека французите първо признаят собствените си престъпления!!! / (и по какъв начин всичко това ще промени случилото се през 1915?) 5. Армения има териториални претенции към Турция! / Това е така, защото населяваме най-прекрасната земя на света. Те искат да ни я отнемат! / (пътувайте малко повече по света, всяка страна е прекрасна по своему.) 6. Изведнъж в книжарниците се появиха купища книги разкриващи позорни моменти от историята на Франция и Армения. / Не знаех, че французите са толкова ужасни. Май трябва още да се образувам.....

1. Кой пише тези книги? Кой ги публикува? Как може всичко това да се случи толкова бързо само за една седмица? 2. Кой е в дъното на тази лудост? Кой са тези експерти, които ви казват кого да мразите? 3. Бях уморен от всичко това, исках да се върна в Швеция – спокойната страна, където нещата изглеждаха нормално, където омразата сякаш беше по-малко. 4. Тогава се сетих, че дори в Швеция нещата не бяха еднакво добри за всички. 5. Къде мислиш че ще си след една година / Надявам се да съм обратно у дома. 6. Швеция ли е твой дом? 7. Швеция е мой дом. 8. Надявам се следващата година, когато се прибереш в Швеция да видиш отново Лучия... 9. "Национализмът не прави нищо друго освен да ни учи как да мразим хора, които дори не сме срещали." – Дъг Станхоуп

1. Този единствен път, когато отидох до Барселона с приятели.... / аз / приятелите. 2. На граничния контрол проведохме този разговор: / Какво учите в Румъния? / Уча езика. / И защо учите толкова безполезен език? Малко хора го говорят... / Ами, повече хора говорят румънски отколкото каталонски.... / 3. Този ден ми загубиха куфара и ми изпратиха вещите в хотела в две найлонови торби. Една с раницата ми вътре, и другата с останалите неща. / По дяволите!/ Заради това и други перипетии, се считам достатъчно компетентен, за да ви предложа...

Неофициален гайд за пресичане на граници за неевропейци 1 – Винаги изглеждайте по начина по който сте се снимали в паспорта. / Но, хората се променят!! 2 – Ако пътувате на стоп – никога не пресичайте граница пеша. / Забранено е за пешеходци 3 – Не казвайте, че сте безработен. / Да, аз съм личният асистент на баба си. 4 – Вземете си душ. / Каква е тази миризма? / ааа...сардини??" / * Също така, никога не пренасяйте сардини.

5- Don't transport your things in cardboard boxes.

6- Buy a cheap ticket somewhere else so it looks like you're in transit.

How long are you staying here in Finland?

Oh, just a couple of months I mean... hours.

7- Don't put stickers on your passport. Just don't.

8- Search for contact numbers online before you get there.

who are you coming to visit here in Rome

well, there's this guy... they call him the Pope...

9- If you can't be white, at least be rich.

10 - If your name is Mohamed... don't even try it!

5 – Не пренасяйте нещата си в картонени кутии. 6 – Купете си евтин билет за някъде, за да изглежда че преминавате транзит. / Колко време ще сте във Финландия? / Ооо, само няколко ме..., имам предвид часа? 7 – Не лепете стикери по паспорта си. Просто недейте! 8 – Потърсете личен контакт в мястото, до което искате да стигнете. / Кой идвате да посетите в Рим? / Ами един пич, викат му Папата. 9 – Ако няма как да сте бял, поне бъдете богат. 10 – Ако се казвате Мохамед, дори не се и опитвайте да пътувате!

Борбата срещу расизма

Награда на публиката

Награда на журито

*Избор на най-гласуваните от
международното жури*

1. Деца 2. От тук нататък Хелвер ще учи с нас. 3. Сигурен съм, че тя ще го накара да седне до теб Марко / И той е ромче! / и всички роми са крадци! / и отвлечат деца 4. Не говори италиански много добре още / така че, бъдете любезни с него 5. Хелвер, седни там, моля, до Марко.

1. Пази се от циганите, те са опасни, ако застанат близо до теб, не говори с тях, разбираш ли ме? / Да, майко. 2. Знам, че не е любезно да избягвам да говоря с него...но трябва да се подчинявам. 3. Мале, каква хубава рисунка! / Как го направи? / Бих искал да го попитам но...

1. Не мога / Не мисля, че е крадец, или че може да ме отвлече: той е само дете! / 2. Но ако си спомням правилно... / най-важното нещо е да си любезен към всички. / Добре тогава. 3. Не говори с цигани / Бъди любезен към всички / Не говори с цигани / Бъди любезен към всички / Не говори с цигани / Бъди любезен към всички 4. Най-важното нещо...

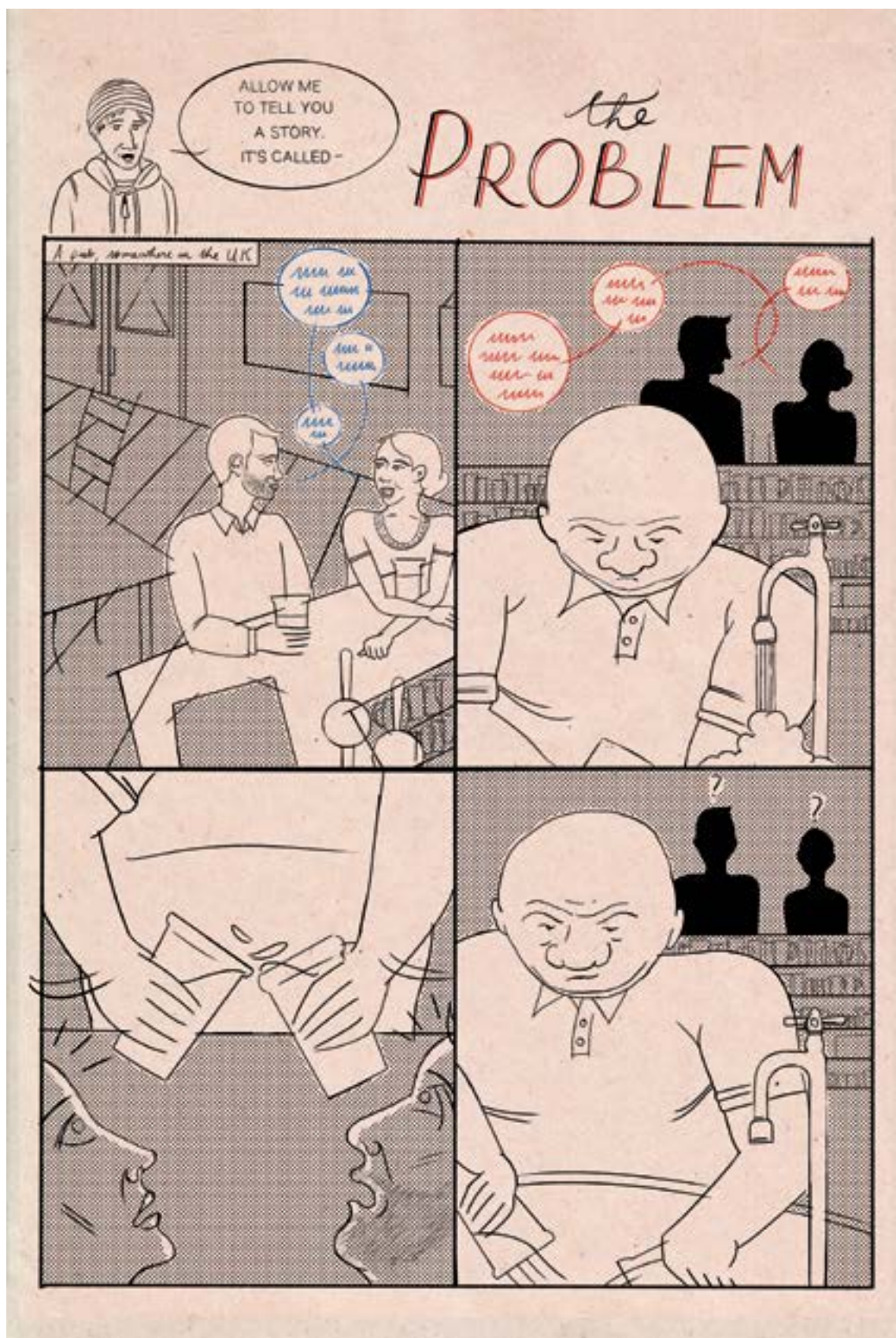
1. Хелвер, този кон наистина е красив! / 2. Ти си много добър 3. Искаш ли да ми я дадеш? 4. Да, да

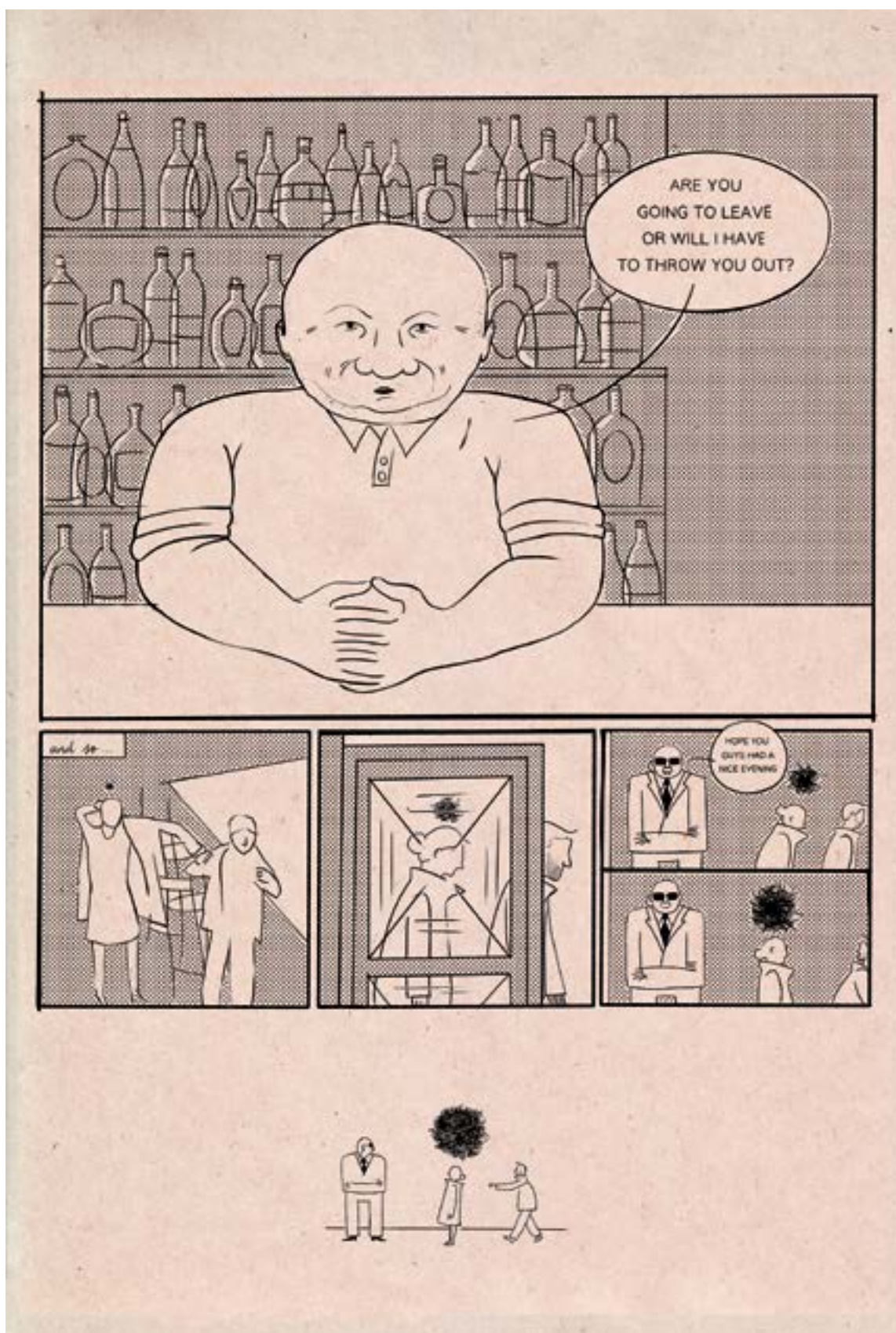
1. Благодаря, много е красива / Напиши името си тук, така че да е завършена/ 2. Не..не.. не... / Защо? 3. Не мога да пиша 4. Ох...ами 5. Дай да ти помогна тогава 6. Вижте, вижте!

1. Приятелчето на цигането! / Ще видиш, след малко и той ще се превърне в ромче! Хахаха! 2. Вас просто ви е яд, че нямате рисунка, като тази! 3. Хелвер, можеш ли да ме научиш да рисувам като теб? / Можеш ли да ме научиш да пиша? 4. Имаме сделка! / Хелвер, първият ми приятел ром!

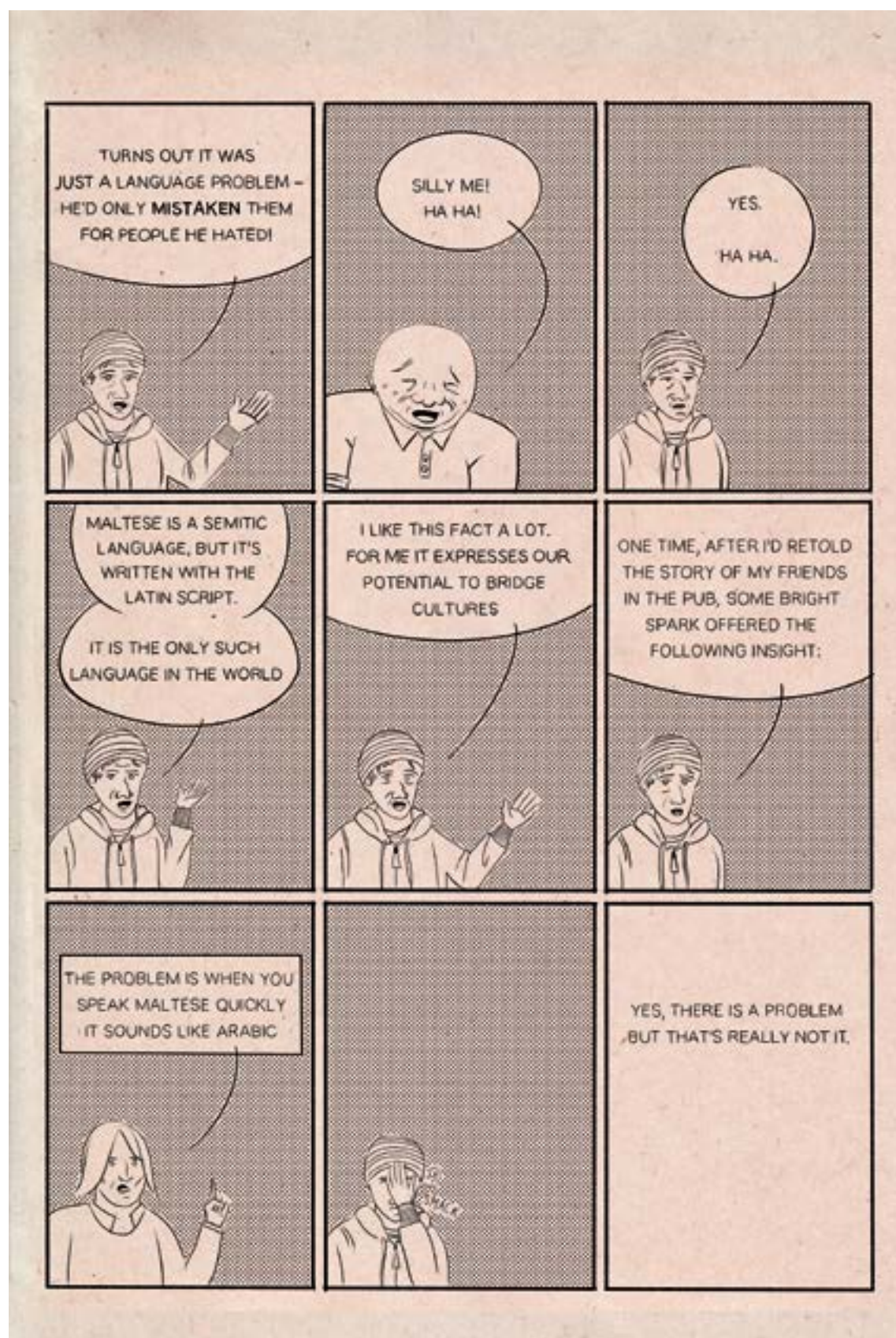
1. Нека ви разкажа една история – нарича се „Проблемът“. 2. Кръчма някъде в УК

1. Ще си тръгвате ли или трябва да ви изхвърля? 2. И ... 3. Надявам се да сте прекарали добре.

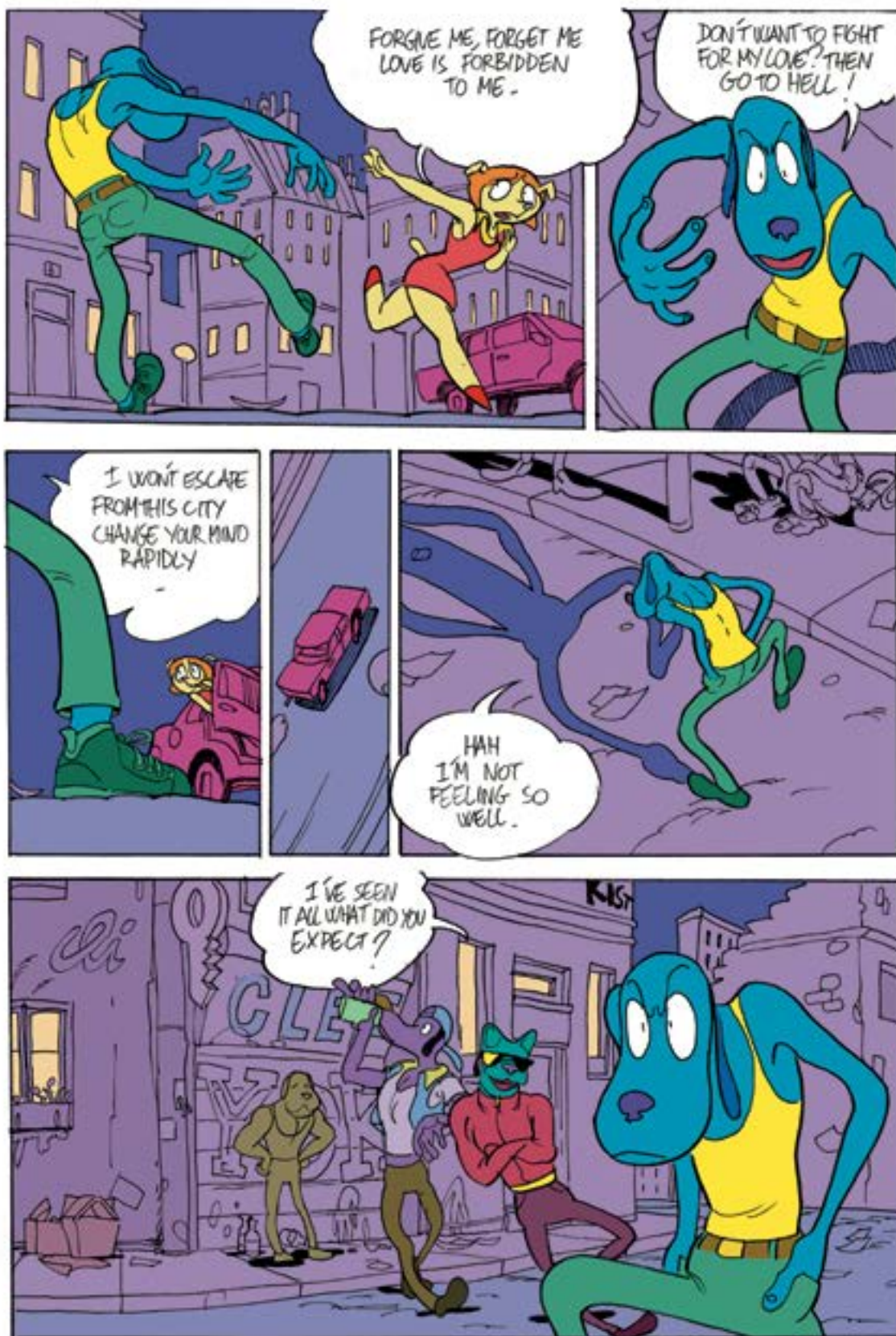
1. Не, не си изкарахме добре. Взе ни напитките, изхвърли ги и ни заплаши! 2. Просто си говорехме, не бяхме шумни... / от къде сте? / Какво??? 3. Каква националност сте? От къде сте? / Малта!.. 4. Изчакайте малко. 5. Малта! 6. Обичам Малта! / Пиенето е от заведението!

1. Оказа се, че е само грешка заради езика / объркал ги е с националност, която мрази! 2. Ама, че съм глупав! Ха-ха! 3. Да. Ха-ха! 4. Малтийският е семитски език, но се пише с латински букви, той е единственият такъв в света. 5. Харесва ми това! За мен това показва потенциала ни да се сближаваме с други култури 6. Веднъж след като преразказвах историята на приятели, един умник каза следното: 7. Проблемът е, че когато се говори бързо на малтийски, звучи като арабски. 8. Да, проблем има, но определено не е в това!

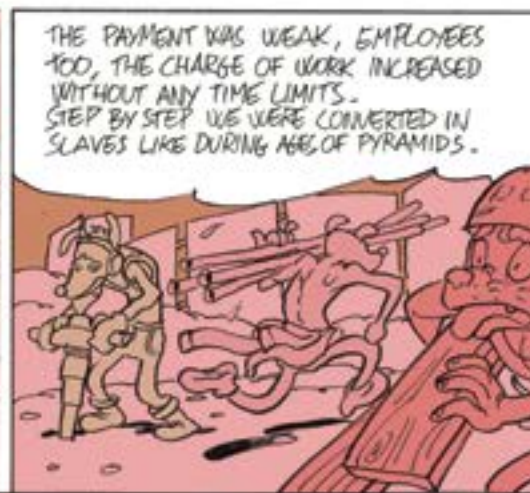
1. Разкарай се! Остави ме на мира! 2. Изведнъж сърцето ти е като камък! / Нали ме обичаш, какъв е проблемът? Това е достатъчно, забрави за баща си! / Ще те пребият, той е луд, ще те смелят направо! 3. Пребият? Не ме карай да се смея, оцелял съм на улицата толкова време! Толкова си горд, казах ти, да избягаме в друг град! 4. Аз нямам смелост да се боря, той ще ме омъжи за бяло куче

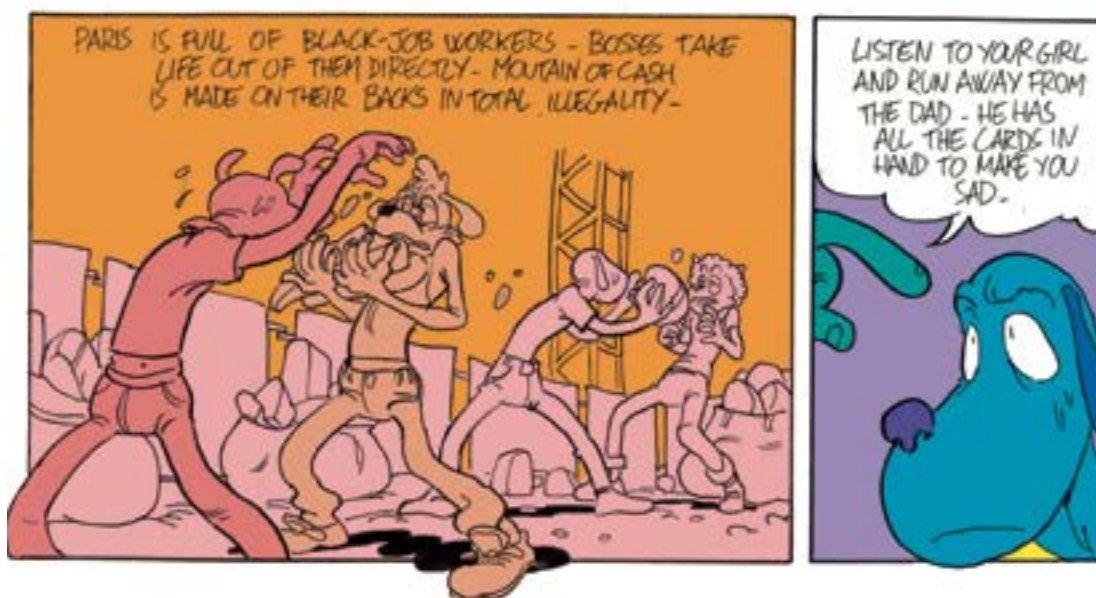
1. Прости ми, прости ми, любовта е забранена за нас. 2. Не искаш да се борим за любовта си? Ходи по дяволите! 3. Няма да се махна от този град, бързо си променяй решението! 4. Уфф, нешо ми е зле. 5. Ха, и преди съм виждал подобни истории, ти какво очакваше?

1. Успокой се. Цигара?. / Мерси, чувствам се като парцал. 2. Обича те, това е ясно, не се съмнявай в чувствата ѝ. 3. Не разбирам, страхува се от баща си и не ме иска наоколо. / Ей, новорбанец, не го познаваш, тя просто не иска да те пречукат. 4. Веднъж работих нелегално за него, за спомен ми остана ето този белег. / И аз нямам документи. 5. Без документи, не можеш да си сигурен в тази страна. Казах ти, много черноработнически места се държат от безскрупулни бели якички.

1. Кажу за белега? Аз ще се погрижа за себе си. / Виждаш ли онзи трамвай, преди време работех по него..
 2. Башата на твоето момиче ми беше шеф, доставяше му удоволствие да ни обижда през цялото време, мръсна твар! 3. Мизерно заплашване, извънредни часове, превърнахме се в роби като по времето на пирамидите. 4. А те печелеха! Печалба от експлоатация на нашия труд, това беше прекалено! 5. И отидох в офиса да се оплача.

1. И така се сдобих с белега! 2. Всеки път като видя трамвая и ми става гадно. Колегите ми, вдъхновени от моя бунт, му се опълчиха и до медиите стигнаха. 3. 100 дена стояха на строежа и си отстояваха правата. Журналистите разкриха, че модерният трамвай е построен от древни роби. Това беше и идеята. 4. Париж е пълен с черноработници. Шефовете им взимат душицата. Трупат се мнооого пари на техен гръб, напълно незаконно. 5. Слушай момичето си и стой недалеч от баща ѝ. Ако разбере ще ти се стъжни.

1. Хора като него се възползват от работници без документи и ги пращат по най-опасните места! 2. Други въртят сергийна търговия из метрото и непрекъснато бягат от полицията. 3. Трети се крият в тъмни тунели, като в безкрайни черни дупки. 4. Трябва да тръгваме, че скоро ще са по петите ни. Да вземем автобуса? 5. Запомни съвета ми и внимавай! 6. Всичко това не е измислица. Когато си в Париж и пътуваш с трамвая, сети се за тази история.

**“Разказ за миграция или как да се борим с расизма?”, Нуно Абреу
(Испания, Португалия, ОК)**

1. ...и в двата случая това е история за съперничество, започнала на един футболен стадион някъде в южна Европа... И отново на един стадион един тъмнокож мъж доказва че може, и отново един бял мъж завижда. 2. Ааа! / Ууу! 3. Хей! Емигрантски боклук такъв! Това беше наша топка! Първо ни взеха работните места, сега и топките! На ти един банан да си играеш с него и остави топката на белите! Ха-ха! 4. Не го слушай този! Не знае какво говори! Имаме нужда от теб! Нека аз да се оправя с това! 5. Не му пука за нишо освен цвета на кожата? Много добре, нека му покажа какво има под моята тениска! 6. Хайде, стига с тия про-имигрантски и анти-систки глупости!

1. И след като е изхвърлен от стадиона от онези антирасисти.../ О, чудесно, още един черен, сигурно пак имигрант.
 2. ...И аз те обичам./ И аз също те обичам, мила! / Хей, вие двамата, спрете!!! 3. Хей! Остави я на мира! 4. Свали си ръцете от нея, смотаняк такъв! Изнасилвач! / Хей, спри, той не ме насилва, ти идот ли си, това е приятелят ми! 5. Всичко е заради вас! Затова те продължават да прииждат да взимат жен...работата ни! / Ти си бяла, трябва да си с някой като мен, не с този...този... 6. Ако те не купуваха, това което ние произвеждаме, ако ние не получавахме техните продукти, на много по-ниски цени от нашите, нямаше да можем да създаваме толкова работни места, идот такъв!

1. Мила, моля те, той не искаше... / Разбира се, че точно това искаше, той е гадняр! Не бъди толкова низходителен към него! Не приемай обидите му! / А ти, ти си този който трябва да се разкара! Разкарай си хейтърския, фанатичен задник от нашата страна! / Хипарска кучка! 2. Ето какво имам за нашата страна! 3. Уф, какво се занимавам и без това тази не беше толкова яка, нека си седи с чернилките! 4. Тези ме въбсеха, искам да пийна нещо да се поуспокоя! 5. Какво? / Още една чернилка? 6. Първо гледам някакъв да побеждава отбора ми, после друг наградил наше момиче, трябва ли да седа и да гледам как ни взимат работата. 7. Какво още трябва да ми мине през главата? Боже, какъв е този надпис? / „Магазинът наема мигранти като част от политиката ни за равни възможности“ 8. Няма начин! Нишо няма купувам от антирасистки, про-мигрантски магазин и камо ли цялата тъпа философия за „равни права“, която продават тук!

1. По дяволите! Зашо не си седят в държавите? Ако имах проблеми, в смисъл различни от тези, които те ми създават... 2 ...нямаше да емигрирам! Щях да остана и ... / Какво...? 3. Ъ-ъ-ъ-ъ... / z-z-z... / какво по дяволите...? / Не, няма начин! 4. До тук бях! Изтърпях футболиста, гаджето, работниците, но този боклук ще си плати, ще плати и за всички останали! / К'во? 5. Ставай имигрантски боклук такъв! Ставай преди да ти размажа лицето! 6. Не, моля те, недей! Какво искаш, какво съм ти направил? / По дяволите! Разкарай се от пътя ми, мърдай, ако трябва ще те ритам по паважа!

1. Ти нешастен боклук такъв, ще те ритам обратно до там откъдето си дошъл! Не, моля те недей!
 2. Умолявам те! / Не се притеснявай, ха! Реката или ще те удави или ще те завлече обратно в родината ти!
 3. Цом ти харесва да пътуваш толкова много, сигурен съм, че няма да имаш против още едно кратко пътуване! Обратно до смърдящата ти смотана страна! / Полиция! Ръцете горе, веднага!
 4. ...Полицай! ...Сър! Той е бездомник! Незаконно пребивава! Мислех, че мога... / Веднага! / Сложете ръцете си така, че да мога да ги виждам!
 5. Имате правото да запазите мълчание. Всичко, което кажете може и ще бъде използвано срещу вас в съда. ... / Ще ми се да можехме да използваме срещу Вас факта, че сте расист, без значение какво ще кажете сега за да избегнете затвора!

1. По-късно, след ареста / Заповядайте господине, свободен сте, но ще Ви наблюдаваме, вашата банда също, ясно ли е? / Дали ми е ясно? Аз ли трябва да разбирам нещо? 2. Не разбирам белите си братя, които третират черните сякаш те са им братя! Съжалявам! ...Брате мой! Моя кръв! 4. Хайде, дай прегръдка, вече си герой! 5. Трябва да е било ад... пълно с черници, а? Няма да се учудя, след всичко... 6. Президентите ни ги наемат за да ни пребиват, бизнеса ги наема защото им е по-евтино, жените, които желаем ги предпочитат, вместо нас и дори ченгетата, които би трябвало да ни зачитават са против нас / И какво можем да направим, за да спрат да ни тъпчат тези имигранти, които продължават да идват вместо да си стоят там където им е мястото, дори ако гладуват, ги репресират, убиват, насилват, бомбардират, трафикират или каквото там? 7. Не знам човече!... / ...Да емигрираме?

Редактори:

Сандра Федеричи
Марта Мелони

Редакционен екип:

Пиетро Пинто
Михаела Бигнами
Сара Голдони

Графичен дизайн:

Джовани Зати
Козимо Закария
Франческа гуадагнини

Превод:

Катрин Хаенлейн (английски)
Алис Бершо (френски)
Анастасия Мавридо (немски)
Рут Айнхоа Де Фрутос Гарсия (испански)

Печат

Dardedze Holografija, Рига, Литва
Nextera Art Group, Букуреш, Румъния

Излязъл от печат: януари 2014

Корица - Камило Колао от „Ние всички сме кучета“ и Мари Ахокоиву от „Грешно ли е да използваш стереотипи от собствената си страна в твоя полза?“

ComiX4= Комикси за равнопоставеност е проект с водеща организация Africa e Mediterraneo (Италия), в партньорство с НПО Mondo (Естония), Фондация Работилница за Граждански Инициативи - ФРГИ (България), ARCA (Румъния) и Grafiskie stasti (Латвия). Асоцииран партньор: Hamelin Association (Италия).

Водеща**организация:****Партньори:**

ФОНДАЦИЯ
РАБОТИЛНИЦА
ЗА ГРАЖДАНСКИ
ИНИЦИАТИВИ

Асоцииран партньор:

Проектът ComiX4= Комикси за равнопоставеност се финансира по Програма основни права и гражданство на Европейския съюз – ноември 2012.

Тази публикация е изготвена с финансовата подкрепа на Програма основни права и гражданство на Европейския съюз. За съдържанието на настоящата публикация са отговорни Africa e Mediterraneo и нейните партньори и тя по никакъв начин не отразява позицията и възгледите на Европейската Комисия.

КОМИКСИ

ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТ

Проектът ComiX4= Комикси за равнопоставеност цели развитието на европейско общество, основано на опазване на човешките права, без дискриминация и ксенофобия. Проектът засилва межкултурния диалог срещу расизма в Европа. Днес това е особено важно поради разширяването на ЕС и ролята на европейските страни като притегателни дестинации за мигранти от целия свят. За постигане на тази цел проектът образува младите европейци чрез комикси, създадени от творци-мигранти и интензивен между-културен обмен. Той включва мигранти до второ поколение, обичайно подложени на дискриминация, в създаването на артистични инструменти за борба с расизма, които получават широка обществена подкрепа за изграждане на култура, насочена срещу ксенофобията.

ПЪРВАТА ЕВРОПЕЙСКА
НАГРАДА ЗА
НАЙ-ДОБРИ
НЕПУБЛИКУВАНИ
КОМИКСИ ОТ АВТОРИ
С МИГРАНТСКИ
ПРОИЗХОД

